

Những trận đánh cuối cùng và chân dung người lính Việt Nam Cộng Hòa

Sơn Tùng -

Quân đội VNCH chính thức buông súng và tan rã vào trưa ngày 30/4/75, sau nhật lệnh đầu hàng của Chuẩn tướng Nguyễn Hữu Hạnh, một tên nằm vùng được Tổng thống 3 ngày Dương Văn Minh bổ nhiệm làm quyền Tổng Tham Muu Trưởng. Đó là một ngày đen tối mà cho đến hôm nay, sau đúng 40 năm, hầu như vẫn còn in rõ trong tâm niệm của hàng triệu người lính cũ của quân đội miền Nam cùng với những cảm nghĩ cay đắng, đau xót. Những cảm nghĩ ấy có lẽ cũng được cả những người chết mang theo.

Năm mươi năm sau khi tan hàng rã ngũ bằng một cuộc bức tử kinh tởm, chân dung thật của người lính VNCH vẫn còn bị che mờ sau những màn khói huyền thoại, phản bội và vô ơn. Có lẽ trong lịch sử thế giới, không có người lính nước nào phải chịu một số phận nghiệt ngã như người lính VNCH. Trong khi cầm súng chiến đấu và sau khi đã buông súng hàng chục năm, người lính ấy vẫn chưa thoát khỏi cái số phận nghiệt ngã bám theo mình.

Tuyên truyền CS vu cáo họ là “những tên lính đánh thuê”, là bọn “ngụy quân” phản quốc, làm tay sai cho ngoại bang giết hại đồng bào. Báo chí phương Tây, kiêu ngạo và bất công – qua một số cấp chỉ huy thối nát, bất xứng – vẽ lên hình ảnh những người lính chỉ biết những nhiều dân, bỏ chạy trước địch quân, và “không chịu chiến đấu”. Cuộc tan hàng thê thảm vào ngày 30/4/75 càng khiến người lính VNCH bị lãng nhục hơn nữa. Kẻ thù, sau khi “lượm được chiến thắng”, đã tận dụng mọi phương tiện để trả thù, đày ải, hạ nhục những người lính bại trận. “Bạn bè”, khiếp sợ trước “chiến thắng thần thánh” của đối phương, cũng dễ tự bào chữa cho sự hèn nhát và phản bội của mình, tiếp tục trút mọi tội lỗi lên đầu những người lính đã bị bắt buộc phải buông súng.

Đau đớn hơn nữa là sự phản bội của một số những người chỉ huy cao cấp trong quân đội VNCH. Chưa hết, còn sự vô ơn và phản bội của một số người Việt cầm bút, ở trong và ngoài nước, những người đã nhờ máu của người lính VNCH mà được hưởng tự do trong hơn 20 năm để viết ra những gì họ nghĩ, cái tự do trong giới hạn trong một xã hội chiến tranh nhưng ít nhất họ cũng không bị trở thành những con ngựa trong chuồng như ở miền Bắc. Những nhà văn này đã và đang trả cái ơn ấy bằng cách khai thác và phóng đại những khuyết điểm của người lính VNCH, hay vô liêm sỉ hơn nữa, vu cáo những người chiến sĩ chính danh là những tên lính đánh thuê khát máu, không nhân tính, không lý tưởng. Đây là chân dung thực của người lính VNCH?

Năm 1984, trước bộ phim được gọi là “tài liệu lịch sử” dài 13 giờ chiếu mang tên “Vietnam: A Television History” (Việt Nam: Một Bộ sử Truyền Hình) nhưng là một sự lãng mạ lịch sử, ông James Banerian đã viết một cuốn sách vạch trần những sai lầm ác ý của những người làm phim. Cuốn sách của ông nhan đề là “Losers Are Pirates” (Thua là giặc), rút từ câu tục ngữ Việt Nam “được làm vua, thua làm giặc”. Cái tựa

đề ấy đã xác nhận thêm số phận bạc bẽo cay nghiệt của người lính thua trận, và là một trong số hiếm hoi những tiếng nói lương thiện và trung thực trong “thế giới tự do” đã đóng góp vào việc tái tạo lại chân dung thực của người lính VNCH. Cũng trong năm 1984, học giả Phạm Kim Vinh viết cuốn “Thiên Anh Hùng Ca Viết Cho Quân Lực VNCH”, dùng những chất liệu lịch sử và những bài viết của các tác giả Tây phương lương thiện để bẻ gãy những sự vu cáo, bác bỏ những lời buộc tội bất công, xoá tan những huyền thoại, và phục hồi danh dự cho những người lính đã chiến đấu trong những điều kiện khắc nghiệt suốt hơn 20 năm, đi qua một con đường dài lịch sử mà ông cho là “kể về sự khắc khổ và chịu đựng còn vượt xa con đường Vạn Lý Trường Chinh của Mao Trạch Đông, và về tính cách thiêng liêng, vị tha và cao quý còn vượt xa các cuộc Thánh Chiến Thời Trung Cổ.

Chân dung người lính VNCH được phác họa sống thực ngay ở bìa cuốn sách, với hình ảnh một người chiến binh gầy ốm, gương mặt chịu nặng ưu tư mệt mỏi, nhưng chân vẫn bước đi với hai ống quần xắn lên tới đầu gối và cây súng thô sơ trên vai. Qua gần 300 trang sách với thật nhiều dẫn chứng cụ thể và những biện luận vững chắc, tác giả Phạm Kim Vinh đã đưa người đọc đi lại con đường dài mà người lính VNCH đã đi, từ những ngày đầu được khai sinh với nhiều bất hạnh, trưởng thành dần trong khói lửa với cuộc chiến đấu dũng cảm trong sự thiệt thòi bất công vô lường, cho đến cái chết tức tưởi oan nghiệt vào ngày 30/4/75.

Ngay sau khi người lính VNCH buông súng, trong đồng sách báo phim ảnh trên thế giới nói về cuộc chiến VN cũng đã có rải rác những cái nhìn công bằng hơn về những người lính thua trận, qua những cuộc chiến đấu cuối cùng dũng cảm tuyệt vọng của họ. Hai ngày sau khi Saigon sụp đổ, Peter Kahn, nhà báo Mỹ đoạt giải Pulitzer, đã viết một bài bình luận dài trên tờ Wall Street Journal (2/5/75) tựa đề “Truy điệu Nam Việt Nam”, trong đó có đoạn viết về Quân Lực VNCH như sau: “.. Nam Việt Nam đã chống cự hữu hiệu trong 25 năm, và họ đã không phải

luôn luôn được người Mỹ giúp. Tôi nghĩ ít có xã hội nào bền bỉ chịu đựng được một cuộc chiến đấu lâu dài như vậy. Quân lực VNCH đã chiến đấu can đảm và vững mạnh trong một số trận đánh mà chúng ta còn nhớ, thí dụ như trận An Lộc, Quân đội ấy đã chiến đấu giỏi và can đảm ở nhiều trận đánh khác mà chúng ta không còn nhớ địa danh. Quân lực ấy đã can đảm và chiến đấu trong hàng ngàn trận đánh nhỏ, và giữ vững hàng ngàn tiền đồn hẻo lánh ở những nơi mà cái tên nghe rất xa lạ với người Mỹ...

Hàng trăm ngàn người của quân lực ấy đã tử trận. Hơn nửa triệu người của quân lực ấy đã bị thương... Và trong những tuần lễ chót, khi mà người Mỹ nào cũng biết là cuộc chiến đấu đã thua rồi thì vẫn còn những đơn vị của quân lực ấy tiếp tục chiến đấu, thí dụ tại Xuân Lộc. Nhờ có những sự chiến đấu ấy mà người Mỹ và một số người Việt lựa chọn mới an toàn thoát đi được. Rốt cuộc, quân lực ấy đã tài giỏi hơn sự ước lượng của người ta. Phía mạnh hơn chưa chắc đã là phía tốt hơn.”

Không phải đợi tới ngày nay, 40 năm sau, người ta mới khẳng định được rằng, “phía mạnh hơn không phải là phía tốt”. Phía tốt hơn đã trở thành phía yếu hơn và đã bị đánh bại trên chiến trường chỉ vì đã trở thành nạn nhân của sự hèn nhát và phản bội. Người lính VN đã chiến đấu cho tự do đã bị trói tay buộc chân, cắt giảm viện trợ vào lúc hiểm nghèo nhất. Trong cuốn “Not with guns alone”, nhà báo lão thành người Úc Denis Warner đã lên án Quốc Hội Mỹ cắt giảm viện trợ quân sự cho VNCH vào lúc cần phải gia tăng. Ông cho biết cả một tiểu đoàn QLVNCH bị tiêu diệt trong một trận đánh ở miền Tây sau khi bắn hết viên đạn cuối cùng. Ở miền Trung, mỗi khẩu đại bác chỉ còn được cấp 4 viên đạn mỗi ngày, trong khi Cộng quân có khả năng nã vào các căn cứ quân sự miền Nam hàng ngàn quả đại pháo mỗi đêm.

Tác giả Mỹ Louis A. Fanning cũng viết như sau trong cuốn “Sự phản bội tại VN” (Betrayal in Vietnam): “Trong khi quân lính Bắc Việt được tăng cường chiến cụ thì quân đội Nam Việt Nam lại bị cắt giảm thật nhiều. Trước kia, mỗi khinh binh đi hành quân tuần tiểu được phát mười trái lựu đạn, nay chỉ còn được phát có một trái”. Những kẻ trói tay buộc chân người lính VNCH cũng chính là những kẻ đã kết tội người lính ấy “không chịu chiến

Một cảnh trong vở Bi Hùng Kịch: TRÁI LỰU ĐẠN CUỐI CÙNG do tập thể Quân cán Chính VNCH/OR trình diễn năm 2019.

đấu” trong khi cả “thế giới tự do” không hề có một lời lên án việc CSBV xé bỏ Hiệp Định Paris 1973, chiếm đoạt miền Nam bằng võ lực. Sự hèn nhát này đã bị nhà văn Nga lưu vong Solzhenitsyn coi là một sự vô đạo, vì ý chí tự vệ của phân nửa Âu Châu và ở 3/4 thế giới còn thua xa ý chí chiến đấu tự vệ của Nam Việt Nam, phần đất đã bị bỏ rơi với lời biện hộ “không thể bảo vệ những người không có ý chí để tự bảo vệ!”

Sự hèn nhát và vô đạo ấy đã làm thụt tính lương tâm một số người từng góp phần cổ võ cho CSBV xâm chiếm miền Nam, khi họ chứng kiến những trận đánh cuối cùng của một số đơn vị QLVNCH. Trong số này có 3 nhà báo Pháp Jean Larteguy, Jean Lacouture và Pierre Darcourt. Ba nhà báo này đã có mặt tại miền Nam Việt Nam trong cơn hấp hối của Saigon, có lẽ chờ đợi đón mừng “bộ đội giải phóng” để chứng kiến cái chết ô nhục của quân đội miền Nam mà họ đã phỉ báng trong suốt bao nhiêu năm. Nhưng sau khi chiến tranh chấm dứt, họ trở về Pháp, và đã làm cho cả thế giới ngạc nhiên với những gì họ viết ra.

Jean Larteguy ghi lại như sau khi tới thăm một đơn vị Dù cố thủ tại Sài Gòn: “Thứ Hai 28/4/75 Saigon sáng nay yên tĩnh.

Các đơn vị của một lữ đoàn Dù chiếm đóng vị trí của họ trong thành phố, sau bức tường, trong các khu vườn. Họ không buồn rầu, và không tuyệt vọng. Họ điều động như thể đang dự một cuộc thao dượt. Đôi lúc họ còn cười với nhau, và liệng cho nhau những chai Coca-Cola. Họ không nuôi một ảo tưởng về số phận của họ, về kết quả của trận đánh tới hậu này. Nhưng tôi có cảm tưởng là họ nhất định chiến đấu tới cùng, và sẽ tự chôn mình trong những đống nát của Saigon.

Và những binh sĩ tuyệt vời này vẫn còn có được các cấp chỉ huy ở bên họ. Một trong các cấp ấy là một đại tá. Tôi hỏi ông ta xem tình hình ra sao.

Ông trả lời: - Chúng tôi sẽ chiến đấu, và chúng tôi sẽ là những người chót chiến đấu. Hãy nói cho mọi người biết rằng chúng tôi chết không phải vì Thiệu, vì Hương hay vì Minh.”

Sau khi Dương văn Minh đã tuyên bố đã đầu hàng, Lartéguy lại được chứng kiến tận mắt trận đánh cuối cùng của các đơn vị QĐVNCH tại Saigon, và ghi lại như sau:

“Gần Lăng Cha Cả, quân Dù đánh trận chót. Họ chiến đấu tới 11 giờ 30 trưa, cho tới khi các cấp chỉ huy của họ từ Dinh Tổng Thống trở về sau cuộc gặp gỡ bi thảm với tướng Minh. Các sĩ quan này khuyên họ nên ngưng chiến đấu. Họ vừa hạ được 5 xe tăng T-54. Những xe ấy còn đang cháy ngùn ngụt. Một chiếc nổ tung vì đạn trong xe.

Quân Dù không để lại trên trận địa một thứ gì, dầu là vũ khí, đồ trang bị, người bị thương hoặc người chết.”

Lartéguy cũng được thấy tận mắt các sinh viên Trường Võ Bị Đà Lạt, lực lượng trừ bị chót của QLVNCH, tiến ra trận địa.

“Và trong những bộ đồng phục mới, giày chùi xi bóng láng, các sinh viên anh dũng của Trường Võ Bị Đà Lạt đã đi vào chỗ chết. Chỉ còn thiếu có cái mũ diễn hành và đôi bao tay trắng”.

Một đồng nghiệp của Lartéguy là Raoul Coutard đã thu được cảnh xuất quân bị trắng ngay vào máy quay phim và cố nén xúc động để hỏi các sinh viên sĩ quan:

- Các anh có biết là sắp bị giết chết

không?
Một thiếu úy trả lời:
- Chúng tôi biết chứ.
- Vì sao?
- Tại vì chúng tôi không chấp nhận chủ nghĩa cộng sản.
” ...Các xe tăng đầu tiên của cộng sản vào Saigon từ phía Đông, qua tỉnh lộ Thủ Đức và Biên Hòa... Bộ binh thì tiến từ phía Bến Cát và Tây Ninh. Tuy vậy, bọn này chỉ tới được trung tâm Saigon vào lúc 5 giờ chiều. Từ ngày hôm trước, các đơn vị cộng quân này đã bị chặn tại gần Hốc Môn, gần nơi có Trung Tâm Huấn Luyện Nhảy Dù do Lữ Đoàn 4 của sư đoàn Dù trấn giữ, dưới sự chỉ huy của đại tá Vinh, sĩ quan to con, mặt phong trần, nhất định bất chấp lệnh ngưng bắn. Các đơn vị cộng quân bị thiệt hại nhiều. Sau đó, chúng còn phải giao tranh 2 lần trên đường phố Saigon: một lần trước trụ sở Cảnh Sát Công Lộ; nơi đây chừng 100 cảnh sát viên chiến đấu oanh liệt trong hơn một giờ, trước khi bị xe tăng cộng sản đè bẹp; lần thứ hai ở ngã tư Hồng Thập Tự và Lê Văn Duyệt, là nơi chỉ có bốn người lính dù võ trang đại liên và bazooka mà chiến đấu được trong 50 phút. Đến khi hết đạn, họ đi ra ngoài, nắm vai nhau, lập thành vòng tròn rồi tự sát.
Đến chiều tối. 400 chiến sĩ Mũ Đỏ (Dù) được gom từ trận Hốc Môn và từ phi trường, tụ lại quanh đại tá Vinh, và còn chiến đấu gần chợ chính và các nơi có ruộng lúa của tỉnh Chợ Lớn. Đến 10 giờ đêm, đại tá Vinh cho lệnh các binh sĩ chia thành toán nhỏ, lợi dụng bóng đêm để rút về đồng bằng.”
Darcourt cho biết đại tá Vinh đã ở lại vị trí và tự sát.
Hai cái chết hào hùng khí phách của 2 vị tướng ưu tú của QLVNCH cũng được

các nhà báo quốc tế chân chính thuật lại. Nhà báo lão thành người Úc Denis Warner viết về cái chết của tướng Lê Nguyên Vỹ, tư lệnh sư đoàn 5, như sau: “...Trong buổi sáng ngày 30/4/75, sư đoàn 5 mất liên lạc với quân khu III tại Long Bình. Tư lệnh sư đoàn 5 là tướng Lê Nguyên Vỹ quyết định dùng mọi thứ xe cơ giới để tiến về Saigon. Toàn thể quân đoàn I của CS chặn đánh đoàn xe của tướng Vỹ. Bị yếu thế về mọi mặt, đoàn xe ấy bị tiêu diệt. Tướng Vỹ hiên ngang tự sát”.
Về cái chết của tướng Nguyễn Khoa Nam, tư lệnh quân đoàn 4, ký giả Mỹ Alan Daeson thuật lại: “...Tại Cần Thơ, tướng 3 sao Nguyễn Khoa Nam, Tư lệnh Vùng 4 và đồng bằng Cửu Long, rút cuộc đành chịu nhận là cuộc chiến đã hết, khi ông ta nghe Tướng Minh nói trên đài phát thanh. Là một trong các tướng lãnh cương quyết ở lại, Tướng Nam đã chiến đấu cho đến phút chót... Ông ra lệnh cho các sĩ quan tham mưu của ông không được rời bản doanh.
Tướng Nam chẳng có gì để phải hổ thẹn khi chiến đấu những ngày chót của một chiến binh. Ông đã thật sự dâng cuộc

đời mình cho cuộc chiến đấu ấy. Trong vòng 30 phút, sau khi tướng Minh ra lệnh đầu hàng trên đài phát thanh, tướng Nam kẻ khẩu súng lục cỡ 45 vào mồm rồi bóp cò. Ông ta chết ngay tại chỗ.”
Những trận đánh dũng cảm và những cái chết anh hùng trên đây là đoạn kết của một cuộc chiến bi tráng kéo dài trên 20 năm, trong đó theo viên tướng Pháp Vanuxem thì cứ mỗi 8 phút lại có một người lính VNCH hy sinh. Nhờ sự hy sinh ấy mà hơn 20 triệu người dân miền Nam được sống tự do trong 1/4 thế kỷ. Bao nhiêu cuộc đời êm ả đã trôi qua trong thời gian ấy, bao nhiêu công danh sự nghiệp đã được “những con người may mắn” thủ đắc.
Và đây là cái “phần thưởng” mà xã hội miền Nam ngày trước đã đền đáp cho sự hy sinh của người lính sau mỗi cuộc hành quân, qua ngòi bút của Phan Nhật Nam:
“Người chồng không chết, và sẽ trở về. Người lính bơ phờ, gầy guộc, ngồi đếm đi đếm lại những tờ giấy bạc bằng những ngón tay cẩu ghét, mơ ước bỗng nhiên xấp bạc trở thành nhiều hơn, một giấc mơ nhẹ nhàng, quên được cảnh đời với đôi chân lội ngập trong bùn, những

tờ bạc có được sau 30 ngày đo chân bờ ruộng, trong rừng sâu, trên những cồn cát, 30 đêm ngủ võng, nằm hầm, mất mớ lớn sau một lớp cỏ ướt sương, và toàn thân ngâm chặt dưới nước bùn lạnh giá. Những tờ bạc chỉ đủ mua một phần gạo cho một người đàn bà và 4 đứa con trong tháng”.
Đó là người lính không chết. Nếu người lính chết, thì đây là thân phận vợ con người lính:
“Người lính chết, chết là hết, nhưng không bao giờ hết cho người vợ lính. Không chết cho một chuỗi ngày tháng dài đằng đẳng sau lưng, cùng với một lũ con neho nhóc; những đứa bé sẽ lang thang trên các đồng rác chất ngất được đổ từ những chiếc xe nhà binh Mỹ; thằng bé sẽ mặc cái áo dài của bố nó, dài đến tận đầu gối, tóc rối, mắt khô, chân tay là những rễ cây khẳng khiu.. Những người vợ lính, và đứa con lính sẽ dự phần vào cuộc đua khốn nạn, dẫu chân trần sẽ vượt thật nhanh trên những chiếc hộp sắt bóng loáng, hay sét ri...”
Cuộc chơi rõ rệt không công bằng, nhưng người lính VNCH vẫn miệt mài chiến đấu và hy sinh. Cho đến khi hoàn toàn bị trói tay. Cuộc chơi tàn. Những người lãnh lặn bị lừa vào các trại cải tạo. Dui, què, mù sứt... không còn được ai nhắc tới, biết tới, những người chết không yên, mồ mả bị đào xới lãng nhục. Bốn mươi cái 30/4 đã trôi qua, hào quang của những kẻ đã chiến thắng nhờ sức mạnh súng đạn ngoại bang đã tắt lịm trong cái xã hội cực kỳ thối nát. Bao giờ lương tâm mới thức tỉnh trong những con người vẫn còn muốn ném bùn vào bức chân dung thực của người lính VNCH?

Sơn Tùng

Pending

Nhà Ranch NE Portland, 1354 sqft, 3 PN plus office, 1 PT, beautiful hardwood and new carpet, vinyl windows, brick, garage, huge lot. **Gía \$419,900**

Pending

Nhà Bungalow NE Portland , 1097 sqft, 3 PN, 1.5 PT, laminate & tile floor, gas & system, double sink, huge balcony, huge lot with fruit tree. **Gía \$399,900**

Pending

Nhà custom Happy Valley, 3714 sqft, 4 PN, plus den, 3 PT, hardwood & tile floor, porch, high ceiling, granite top, rail, fireplace, nice view. **Gía \$899,900**

Pending

Nhà NE Portland, 2682 sqft, 4 PN, 3 PT, hardwood and tile floor, vinyl windows, granite top, gas & air system, huge detached garage. **Gía \$630,000**

Pending

Nha Split NE Portland, 1789 sqft, 3PN, 2 PT, new carpet, vaulted ceiling, gas air system, wood fireplace, nice deck, attached garage, & more. **Gía \$398,000**

Dũng Nguyễn
Broker, BS, SSS, ITR
503-341-6937

Sold

Nhà Ranch NE Portland, 2655 sqft, 5 PN, 2.5 PT, hardwood floor, tile, brick fireplace, quartz top, tile, brick front, cover patio, & huge lot. **Gía \$479,900**

Pending

Nhà Ranch SE Vancouver, 1740 sqft, 3 PN, 2 PT, carpet & tile floor, granite top, gas & air system, high end, energy - efficiency, and more. **Gía \$485,000**

Sold

Nhà SE Portland, 2088 sqft, 3 PN plus bonus, 2 PT, hardwood & tile floor, high ceiling, vinyl windows, can be live and work in busy area. **Gía \$449,900**

Pending

Nhà Ranch NE Portland, 1120 sqft, 3 PN, 1 PT, hardwood and tile floor, gas and air system, wood fireplace, vinyl windows, and corner lot. **Gía \$400,000**

Sold

Building NE Portland, 4756 sqft, plus additional building and huge garage, over 1.08 arce level lot with fence, huge parking, good invest. **Gía \$570,000**

Pending

Nhà built 2006 NE Portland, 1476 sqft, 3 PN, 2.5 PT, laminate & tile floor, vaulted ceiling, gas fireplace, double sink, gas system, more. **Gía \$419,000**

Pending

Commercial building NW Gresham, 1947 sqft, high ceiling, restroom, cover, drive through access, parking, busy street in city of Gresham. **Gía \$270,000**

Pending

Nhà Ranch SE Portland, 1196 sqft, 3 PN plus bonus, 1 PT, hardwood floor, gas system, double sink, vinyl windows, fence, and more. **Gía \$330,000**

Sold

Nhà Ranch NE Portland, 1281 sqft, 3 PN plus bonus, 1 PT, hardwood floor, double sink, gas system, vinyl window, fireplace, huge lot, more. **Gía \$295,000**

Pending

Nhà Ranch NE Portland, 1550 sqft, 3 PN plus bonus, 2 PT, hardwood floor, brick fireplace, vinyl windows, deck, gas system, and more. **Gía \$261,000**

Bank

Nha Ranch SE Portland, 1008 sqft, 3 PN, 1 PT, hardwood floor, granite top, brick fireplace, double sink, attached garage, and cover patio. **Gía \$369,900**

Bank

Nhà custom built NE Gresham, 3600 sqft, 4 PN plus office, 3 PT, hardwood floor, fireplace, gas & air, brick, tile, over 1.2 acre lot & more. **Gía \$534,900**

Sold

Nha NE Portland, 1430 sqft, 2 PN, 1 PT, nice hardwood & tile floor, vinyl windows, gas system, huge lot can be additional lot, or more. **Gía \$399,900**

Bank

Nhà Ranch SE Portland, 1729 sqft, 4 PN, 2 PT, hardwood & tile floor, brick fireplace, vinyl windows, gas & air, bay windows, porch, & more. **Gía \$444,900**

16037 SW Upper Boones Ferry Rd Ste 150
Portland, OR 97224
Office : 503-353-6673

4400 NE 77th Ave Suite 275
Vancouver, WA 98662
info@morerealty.com

Chuyên Nghiệp, Tận Tâm, Kín Đáo

Chúng tôi rất hân hạnh phục vụ quý vị trên toàn hai tiểu bang Oregon và Washington.

Trung Quốc không muốn Việt Nam thống nhất, tại sao mời diễn binh 30 tháng Tư?

Trung Quốc là một trong những tác nhân lớn gây chia cắt Việt Nam trong Hiệp định Geneva năm 1954.

Dư Lan

RFA: Báo chí nhà nước hôm Một tháng Tư, 2025 cho biết Việt Nam mời quân đội Trung Quốc, Lào, Campuchia tham gia “diễn binh, diễn binh” kỷ niệm 50 năm ngày 30 tháng Tư.

Trung Quốc là một trong những tác nhân lớn gây chia cắt Việt Nam trong Hiệp định Geneva năm 1954. Các chính sách của Trung Quốc đối với Việt Nam thay đổi tùy từng thời điểm, nhằm phục vụ các lợi ích chiến lược của họ.

Nước này có vai trò to lớn trong chiến tranh Việt Nam giữa VNDCCCH và VNCH, tương tự như Hoa Kỳ. Ban đầu Trung Quốc viện trợ VNDCCCH chống lại VNCH và Hoa Kỳ. Tuy nhiên, trước khi chiến tranh kết thúc, Trung Quốc nhanh chóng đảo ngược chính sách, đề nghị giúp đỡ VNCH chống lại VNDCCCH để ngăn chặn Việt Nam thống nhất.

Vậy tại sao Việt Nam mời Trung Quốc tham gia diễn binh, diễn binh kỷ niệm ngày 30 tháng Tư năm 2025?

Vai trò của Trung Quốc trong chiến tranh Việt Nam

Theo Xiaobing Li trong cuốn sách “The Dragon in the Jungle: The Chinese Army in the Vietnam War,” (“Con rồng trong rừng sâu: quân đội Trung Quốc trong chiến tranh Việt Nam”), trong thời điểm cao nhất (năm 1967), có đến 170.000 lính Trung Quốc hiện diện tại Việt Nam. Chen Jian, trong tác phẩm “Mao’s China and the Cold War,” (“Trung Quốc của Mao và chiến tranh lạnh”), cũng chỉ ra rằng Trung Quốc viện trợ vũ khí và nhu yếu phẩm với giá trị hàng tỷ USD, đưa hàng ngàn cố vấn quân sự làm việc trực tiếp với Bộ Tổng tham mưu của Quân đội Nhân dân Việt Nam (QĐNDVN), đóng vai trò quan trọng trong việc tổ chức các chiến dịch tấn công và phòng ngự, đặc biệt trong giai đoạn 1965–1968.

Về sự hiện diện thực tế của cố vấn và quân đội Trung Quốc trong chiến tranh Việt Nam, PGS. TS. Alex Thái Võ ở Đại học Texas Tech, cho biết theo các công trình nghiên cứu đáng tin cậy của các học giả như King Chen, Chen Jian, Qiang Zhai, và Xiaobing Li, dựa trên sử liệu lưu trữ Trung Quốc, thì vai trò

của Trung Quốc trong chiến tranh Việt Nam là cực kỳ quan trọng và sâu rộng. Có thể nói vai trò của Trung Quốc trong chiến tranh Việt Nam cũng tương tự như vai trò của Mỹ đối với miền Nam. Nếu không có viện trợ từ Trung Quốc và Liên Xô, thì VNDCCCH không thể đạt được thắng lợi vào năm 1975.

Dù Trung Quốc và Việt Nam thường nhấn mạnh rằng Trung Quốc không có binh sĩ chiến đấu ở miền Nam như Mỹ, nhưng theo PGS. TS. Alex Thái Võ, các tài liệu lưu trữ tại Trung Quốc, cũng như hồi ký của các cựu binh Trung Quốc, cùng với tài liệu từ Việt Nam và Hoa Kỳ, cho thấy có một số nhóm cố vấn và đơn vị kỹ thuật của Trung Quốc từng có mặt ở phía nam vĩ tuyến 17, thậm chí tại khu vực Tây Nguyên, Lào và Campuchia, để hỗ trợ công tác vận tải, truyền tin và huấn luyện quanh khu vực Sài Gòn. Mặc dù số lượng nhỏ, nhưng sự hiện diện này là có thật, và phần nào phản ánh ý đồ chiến lược của Trung Quốc.

PGS. TS Alex Thái cho rằng Trung Quốc đưa người vào sâu trong lãnh thổ VNCH khi đó để kiểm soát mức độ leo thang của cuộc chiến, nhằm vừa giúp Bắc Việt đánh VNCH và Mỹ, vừa tránh để Bắc Việt giành chiến thắng quá nhanh.

Vì sao Trung Quốc không muốn Bắc Việt Nam thắng Nam Việt Nam quá nhanh?

Trao đổi với RFA, Tiến sỹ sử học Jay Veith khẳng định một trong những mục tiêu của Trung Quốc trong chiến tranh Việt Nam là muốn chắc chắn Việt Nam không thể thống nhất.

Trung Quốc không muốn Việt Nam thống nhất

Thời Lê Duẩn, từ sau khi cuộc chiến 1979 nổ ra đến khi Việt-Trung bình thường hóa quan hệ năm 1991, Việt Nam không nhắc đến vai trò to lớn của Trung Quốc đối với mình. Ngược lại, ở giai đoạn đó, Việt Nam tập trung nói về những tính toán chiến lược của Trung Quốc nhắm đến Việt Nam và Đông Nam Á.

Điện hình là cuốn sách “Sự thật về quan hệ Việt Nam - Trung Quốc trong 30 năm qua” do Bộ Ngoại giao Việt Nam công bố vào tháng 10 năm 1979. Cuốn sách này thừa nhận Trung Quốc là bên cung cấp vũ khí cho Việt Nam (Việt Minh) trong giai đoạn cuối cuộc chiến tranh Việt-Pháp, tố cáo Trung Quốc sử dụng vị thế này để đàm phán trực tiếp với Pháp trong Hiệp định Geneva năm 1954, xây dựng những điều khoản đem lại lợi ích cho Trung Quốc và Pháp, bỏ qua lợi ích của Việt Nam.

Cuốn sách trên còn tố cáo, ở giai đoạn cuối của cuộc ‘kháng chiến chống Mỹ’, Trung Quốc đã đàm phán với Mỹ “trên lưng Việt Nam” để ngăn cản “Việt Nam thống nhất.” Thuật lại chính sách của Trung Quốc trong chiến tranh Việt Nam như vậy, cuốn sách của Bộ Ngoại giao Việt Nam năm 1979 kết luận đó “vẫn chỉ là chính sách của những hoàng đế “thiên triều” trong mấy nghìn năm qua, nhằm thôn tính Việt Nam, biến Việt Nam thành một chư hầu của Trung Quốc.”

Trao đổi với RFA, Tiến sỹ sử học Jay Veith cho biết trong hai cuộc phỏng vấn với ông Nguyễn Xuân Phong, Quốc vụ khanh, Phó phái đoàn hòa đàm VNCH tại Paris từ 1968 đến 1975, ông Phong

cho biết Trung Quốc từng tiếp cận ông, đề nghị VNCH cho họ thả xuống hai sư đoàn lính dù để ngăn chặn Bắc Việt Nam. Hai sư đoàn lính dù này sẽ được ẩn trong một “lực lượng quốc tế” để tránh tạo ra hình ảnh Trung Quốc can thiệp.

Ông Nguyễn Đạt Thành, cựu thiếu tá Quân lực VNCH, cho biết ông được nhận được tin tức về việc Trung Quốc muốn đưa quân vào Miền Nam Việt Nam vào giai đoạn cuối của cuộc chiến. Khi đó, ông là trung tâm trưởng của Trung tâm hành quân của Tiểu khu Châu Đốc, Quân đoàn IV, kiểm soát vùng Đồng bằng sông Cửu Long. Ông nói:

“Theo tin tôi nhận trước 1975 thì nó (Trung Quốc) muốn gửi một đơn vị nhảy dù xuống Xuân Lộc để chặn Bắc Việt. Nhưng mà chưa kịp thì Dương Văn Minh đã đầu hàng. Lúc đó tôi được cái tin đó, nhưng không có bằng chứng để chứng minh nên không nói được. Nhưng tin tức tôi nhận được khi đó là như vậy.”

Sau 1979, Việt Nam đã nói về việc Trung Quốc can thiệp chính trị ở giai đoạn cuối cuộc chiến nhằm ngăn chặn Việt Nam thống nhất. Nhưng một kế hoạch can thiệp ở cấp độ “quân sự”, tung hai sư đoàn lính dù vào Miền Nam Việt Nam dưới danh nghĩa “lực lượng quốc tế” để chặn Bắc Việt là điều ít được biết đến.

Tại sao mời Trung Quốc diễn binh?

Sau Hội nghị Thành Đô năm 1991, Hà Nội bắt đầu nhắc đến công lao viện trợ của Trung Quốc trong cuộc chiến tranh chống Mỹ của mình. Đồng thời, Việt Nam giảm nhẹ, nếu không muốn nói là xóa hẳn ký ức về cuộc xâm lược năm 1979 khỏi sách giáo khoa lịch sử cho học sinh.

Năm 2022, trên Diplomat, Travis Vincent cho biết “sách giáo khoa Lịch sử lớp 12 ở Việt Nam năm 2001 chỉ dành 24 dòng cuối sách kể lại cuộc chiến tranh, nhưng đến phiên bản năm 2018, phần kể lại cuộc chiến này chỉ còn 11 dòng.” Ngoài ra, 11 dòng này được đặt trong phần cuối của sách giáo khoa sử lớp 12, khi học sinh trung học bước vào giai đoạn ôn thi trung học và hầu như chỉ tập trung ôn thi. Như vậy, 11 dòng về cuộc xâm lược của Trung Quốc năm 1979 được đưa vào sách giáo khoa lớp 12 chỉ để “điểm danh”. Phần đông lớp trẻ Việt Nam ngày nay biết đến cuộc chiến này qua các nguồn khác, không phải “sách giáo khoa chính thống.”

Năm nay, Việt Nam muốn mời Trung Quốc tham dự diễn binh kỷ niệm 50 năm cuộc chiến Nam-Bắc kết thúc.

Trao đổi với RFA, nhà nghiên cứu về an ninh quốc tế Nguyễn Thế Phương ở Đại học UNSW Canberra nhận xét rằng trong mối quan hệ với Trung Quốc, Việt Nam phải xử lý tổng thể tất cả các mặt “ngoại giao,” “luật pháp quốc tế” và “sức mạnh trên biển, trên đất liền.” Việc mời Trung Quốc tham gia diễn binh, diễn binh ngày 30 tháng Tư thuộc về “mặt trận” ngoại giao trong bài toán tổng thể đó.

Theo ông Nguyễn Thế Phương, trong bối cảnh Tổng thống Mỹ Donald Trump đánh thuế mạnh mẽ lên hàng hóa xuất vào Mỹ từ Việt Nam, kinh tế Việt Nam sẽ bị ảnh hưởng nặng nề. Việt Nam không thể cùng lúc đối phó với áp lực

từ hai siêu cường cùng lúc mà phải gửi đi một thông điệp sao cho Trung Quốc thấy Việt Nam vẫn duy trì mối quan hệ thân thiện.

Không chỉ Việt Nam mà cả Đông Nam Á và Đông Bắc Á đều có những chuyển động tương tự. Ở Đông Bắc Á, Nhật Bản và Hàn Quốc tạm gác tranh chấp đảo Dokko/ Takshima, Trung Quốc và Nhật Bản tạm gác vấn đề Senkaku / Điều Ngự, cả ba nước này gặp nhau cam kết thúc đẩy thương mại tự do. Việt Nam cũng mời Lào và Campuchia đến gặp gỡ để thắt chặt quan hệ. Ông Nguyễn Thế Phương lưu ý trong cuộc gặp với lãnh đạo Lào và Campuchia tại Dinh Thống Nhất (Dinh Độc lập thời VNCH), toàn bộ Bộ Chính trị Việt Nam đã bay từ Hà Nội vào tham dự.

Trong bối cảnh đó, quốc tế sẽ chú ý đến chuyến thăm Đông Nam Á của ông Tập Cận Bình tới Việt Nam, Campuchia và Malaysia.

“Điều đó cho thấy toàn bộ vùng Đông Á, Đông Nam Á đang bắt đầu được sắp xếp lại, đặc biệt là về kinh tế và thương mại. Nó liên quan đến ông Trump. Ông Trump lên đánh thuế gần như tất cả mọi quốc gia. Nó tác động tới động lực tăng trưởng quan trọng của Đông Á. Họ phải tìm cách giảm thiểu tác động tiêu cực từ Mỹ. Cách giảm thiểu tốt nhất là thương mại tự do. Mà trong thương mại tự do thì ai là thị trường lớn nhất sau khi Mỹ đã tạo ra rào cản? Đó là Trung Quốc.

Nếu cả Mỹ và Trung Quốc đều tăng thuế thì tất cả chết hết. Mỹ đã cho Trung Quốc tăng ảnh hưởng trong khu vực. Khi Mỹ bỏ khu vực, tạo ra chỗ trống thì Trung Quốc chủ động lấp chỗ trống Mỹ để lại. Chuyến thăm của Tập tới Việt Nam, Campuchia và Malaysia nằm trong xu hướng đó.”

Do đó, theo ông Nguyễn Thế Phương, mặc dù ngày 30 tháng Tư là một sự kiện lịch sử, việc mời Trung Quốc, Lào và Campuchia tham dự diễn binh, diễn binh hoàn toàn phản ánh những nhu cầu của thời điểm ngày nay, không phải mang tính chất lịch sử.

PGS. TS. Alex Thái Võ có cùng nhận xét với nhà nghiên cứu Nguyễn Thế Phương. Dẫn lại các nghiên cứu của Chen Jian (“Mao’s China and the Cold War”), King Chen (“China and the Vietnam Wars, 1950–1975”), TS Alex Thái cho rằng những thay đổi chính sách liên tục của Trung Quốc đối với Việt Nam thời chiến hoàn toàn phục vụ cho những mục tiêu chiến lược và lợi ích dân tộc của riêng họ. Trong toan tính địa chính trị của Trung Quốc, Việt Nam vừa là đồng minh, vừa là công cụ, nhưng cũng là mối lo. Như Chen Jian khẳng định, Trung Quốc là một tác nhân đầy toan tính trong chiến tranh Việt Nam, một phần của bàn cờ Chiến tranh Lạnh. Sự ủng hộ dành cho Việt Nam là thật, nhưng theo Chen Jian, luôn đi kèm giới hạn, và sẵn sàng đảo ngược ngay khi lợi ích chiến lược của Trung Quốc đòi hỏi cần thay đổi.

Từ từ sự thực lịch sử đó, việc mời Trung Quốc tham dự diễn binh, diễn binh ngày 30 tháng Tư năm 2025 cho thấy “ký ức lịch sử không bao giờ thuần túy, mà luôn gắn liền với những chọn lọc mang tính chính trị và ngoại giao,” theo nhận xét của nhà Việt Nam học đến từ Texas Tech University.

Văn Chương Việt Nam Cộng Hòa

Vũ Thế Thành

Cô bạn (trẻ) tặng tôi quyển sách của Erich Maria Remarque, bản dịch trước 75 mà em kiếm được ở tiệm sách cũ. Remarque là nhà văn người Đức mà có thời tôi “ngón” hầu như không sót cuốn nào. Ông viết như thi thậm kể chuyện, chẳng lý luận, triết lý gì cao siêu cả, nhưng rất buồn, và rất người. Thời Hitler, Remarque phải sống lưu vong, tác phẩm bị cấm và bị đốt. Bây giờ, cầm sách của ông trên tay, tôi lại nhớ đến thời sau 1975, thời sách bị cấm và bị đốt ở Sài Gòn. Sách bị tịch thu, chất đóng lên xe ba gác chở đi thì tôi chứng kiến, còn có đem đốt hay không thì tôi không thấy.

Tôi cũng phải “cúng đường” vài chục cuốn sách (cũng còn giấu được một mớ), trong đó có hai quyển của Remarque: “Chiến hữu” và “Một thời để yêu, một thời để chết”. Có phải thừa tiền đâu mà mua sách làm kiếng. Toàn là tiền “bán cháo phở” ngoài giờ, cân nhắc lắm mới dám mua một quyển, còn không thì thuê sách đọc. Đêm chia tay, cạn nguyên xì rượu đế. Sách “đồi trụy phản động”, nọc độc văn hóa đế quốc Mỹ mà như tình nhờn, quảng xuống, rồi lại cảm lên mân mê, thi thắm, “Mai tao sẽ chất đồng ngoài cửa để người ta mang tụi mày đi hóa thân thành tro. Duyên đến đây là hết, nhưng nợ còn. Tao sẽ nhớ tụi mày. Nợ thẳng nào nhiều, tao nhớ thẳng đó nhiều...”

Hơn 40 năm nay đâu có đọc lại Remarque, vậy mà dạo này thỉnh thoảng tôi vẫn nhớ, dù nhớ tên người này xọ tên người kia, dù nơi này biến thành nơi nọ, nhưng đại khái tình tiết chưa quên sạch. Vẫn nhớ. Nhớ và ngẫm.

Sách khoa học kỹ thuật được phép giữ lại, nhưng cũng có cách ra đi của nó. Một trường hợp tôi biết, âm thầm hơn là tôi chia tay “đồi trụy phản động”. Một giáo sư tu nghiệp ở Mỹ về một ngành kỹ thuật. Ông được xem là hàng đầu trong lãnh vực đó ở miền Nam lúc đó, khi về nước đem theo một số sách chuyên môn, coi như gia sản nghề nghiệp. Vài năm sau 75, ông âm thầm bán sách trang trải cuộc sống. Thằng bạn tôi, một kỹ sư trẻ, gom hết tiền dành dụm, rứt rề tìm đến nhà vị giáo sư mua quyển sách ao ước và cũng nhân thể ra mắt, trò chuyện với thần tượng. Giáo sư đóng cửa phòng, không tiếp, chỉ cho vợ ra, đưa sách và báo giá. Tên hậu bối trả tiền, cầm sách thờ thần ra về. Giao dịch diễn ra lặng lẽ đến nặng lòng, cứ như thời Đông Châu liệt quốc. Đời cơm áo sinh tồn, sao mặn chát thế này!

Với dân kỹ thuật thì sách technology và handbook của Mỹ sánh ngang hàng... thê từ. Có những ngày tháng tôi đã cày cục copy bằng tay, vừa viết, vừa dịch nhảm trong đầu một quyển handbook mượn được, nên hiểu được loại sách đó trân quý với dân trong nghề đến cỡ nào. Vật bất ly thân mà phải chia tay thì còn tê tái nào hơn. Đã đành, bán cái mình sở hữu để sinh tồn đâu có gì phải thẹn, nhưng bán sách, bán cái gia sản nghề nghiệp, thì chẳng khác gì bán cả ước mơ, hoài bão... Ông giáo sư biết thẹn. Tên hậu bối biết thẹn, biết thần thờ, biết chia sẻ cái thẹn với tiền bối. Trí thức là người biết thẹn. Tôi gọi cả hai là trí thức.

Nhưng không phải “trí thức” nào cũng biết thẹn. Đầu cần phải “diện bích” cả chục năm như ai đó mới ngộ ra một chủ nghĩa sai hay đúng, hiện thực hay mụ mị. Mẹ tôi, một người đàn bà mù chữ (nghĩa đen), thấy người ta đấu tố nhau trong cái cách ruộng đất, con tố cha, vợ tố chồng... bà hãi, hãi cho đến chết vẫn còn hãi. Với bà, nghèo chịu được, khổ chịu được, đói chịu được, nhưng đảo lộn luân thường đạo lý như thế thì không... Liệu cứu cánh có biện minh cho phương tiện được chẳng? Mà cứu cánh gì? Là ám no hay quyền lực? Ngay cả về mặt kinh tế, trong thời chiến tranh lạnh người ta cũng đã thấy cái “ưu việt” của làm chủ tập thể và hưởng theo nhu cầu rồi.

Hoài bão hay lựa chọn của con người, nhiều khi khởi đầu bằng cảm xúc hơn là lý trí. Lý trí đến sau đó để hợp lý hoá hậu quả của cảm xúc. Nhưng lý trí cũng giúp con người phản tỉnh để nhận ra mình đã làm đúng hay sai. Sai lầm là thuộc tính của con người. Trí thức là người biết sai, biết thẹn để sửa sai.

Nhưng nhiều người tuyên bố, nếu được làm lại từ đầu, họ vẫn lựa chọn như cũ. Thật đẹp và lãng mạn! Thế ra, phản tỉnh chỉ bộc phát khi hậu quả của cảm xúc bị thiệt thòi thôi sao? Chọn cái xấu, đập cho chết cái ít xấu hơn là đúng, là đẹp?

Nhưng chiến tranh, đau thương, mất mát, độc lập (thật sự), đói nghèo, số phận của một dân tộc đầu phải là chuyện lãng mạn.

Một bậc đàn anh đồng môn của tôi, trước 1975 phụ trách vài mục âm nhạc, văn hóa cho đài phát thanh, mà cũng là tay sừng sỏ trong giới xuất bản. Sau 1975, khôn đốn vô cùng, nhưng đoạn tuyệt hẳn với nghề viết lách, làm chân lon ton, chạy vật cho một nhà xuất bản.

Vài năm trước, gặp ông giám đốc mới có mắt nhìn người, cất nhắc cho làm biên tập sách. Ông huynh trưởng mắc bệnh “muội đèn” của Cao Bá Quát, thấy đoạn văn hay nhưng phạm húy, tiếc, không nỡ cắt. Ông anh không cắt, thì đời cắt ông anh. Ông lại tiếp tục làm chân lon ton. Thân già bốn mươi ký lô, tính luôn giày dép và quần áo, đã bèn bị chọn một thái độ sống như thế. Người ta có thể không cho viết, nhưng không thể bắt mình viết theo ý người ta. Ngồi bút có máu, báo chí sách vở còn lưu giữ cả đấy, không chơi bài ba lá với lịch sử được đâu.

Cô bạn tặng tôi quyển sách của E. M. Remarque là dân... “gia công”, một từ lông để chỉ con cái của những người tập kết ra Bắc hồi năm 54. Bọn trẻ sinh ra ở Bắc và trở về Nam sau 75. Tôi hỏi đùa,

– “Thế em là dân Sài Gòn hay người Hà Nội?”

– “Là dân Sài Gòn chứ! Hà Nội chỉ là nơi cha mẹ “gia công” ra em thôi. Em lớn lên ở Sài Gòn, học Tiểu học ở Sài Gòn, bạn bè Sài Gòn...”

Tội nghiệp! Sài Gòn khi em lớn lên đã là thành phố buồn hiu, dè dặt và nhẩn nhục, một thành phố “trầm cảm” với dăm ba người mất trí ngêu ngao hát bên hè phố, hay những người một thời cầm bút, cầm phấn, bây giờ đập xích lô, và xe đầu đường, bom mực bút bi...

Đầu thập niên 80, sách cũ loại tự điển hay kỹ thuật được bày bán công khai, nhưng sách “đồi trụy phản động” thì phải lén lút. Hồi đó làm nghiên cứu, tôi thường ra... chợ trời sách ở đường Đặng Thị Nhu. Chỉ một sạp duy nhất có quyển “Handbook of Chemical Engineers”, giá bốn chỉ vàng. Khi cần tra cứu là tôi đến đó giả vờ xem sách, ráng nhớ mấy con số, rồi xa xa khỏi sạp là rút sổ tay ghi lại. Đến riết, chủ sạp quen mặt biết ý, chỉ tay, “Cầm lấy, đọc thoải mái!” Có một cảm thông kỳ lạ giữa người mua, kẻ bán và tên đọc sách “cọp”.

Phước đức bấy đời là những người buôn bán sách cũ. Họ chứng kiến những khoảnh khắc chia tay não lòng của người bán, và những thềm thuồng tri thức của người mua. Chợ sách (cũ) khác chợ đời. Chợ buồn bã, trầm mặc như số phận đời người... Những dấu son chữ ký còn trên sách hẳn đã làm kẻ bán đoạn lòng, người mua nao lòng. Đọc mà lúc nào cũng bồi hồi nghĩ đến chủ nhân trước của sách...

Cô bạn tôi, Sài Gòn có gì để em tự hào về gốc gác? Cha mẹ em là cán bộ trí thức, nên nhà nhiều sách “ngụy” (để tham khảo) hơn là máy móc tiện nghi... Em đọc lén. Khổ thân em! Những gì em đọc khác với những gì em học ở trường. Đó là chưa kể họ hàng em nội ngoại, bên thua, bên thắng (cuộc)... Trong lớp học, em phải viết ra những điều không phải em nghĩ. Nói và làm, đúng và sai, khẩu hiệu và thực tế cứ lộn tung phèo trong đầu. Những thực tế treó ngoe làm em có đôi chút phá rào, cảm nhận đúng sai. Em tự hỏi, nhưng ai trả lời?

Làm việc ở nước ngoài gần hai mươi năm, ngày trở về, em thấy một Sài Gòn hào nhoáng hiện đại nhìn đâu cũng thấy building, cầu vượt... nhô lên từ những bãi nhà tôn, ổ chuột. Có những người giàu nhanh quá, siêu nhanh giữa bầu không khí ô nhiễm (đen lẫn bóng). Hàng rong bị săn đuổi giữa những hàng xe

hơi lộng lẫy. Em đứng tần ngần ở quán cà phê đường Huỳnh Tịnh Của, ngẫm nghĩa căn nhà cũ kỹ gần sáu bảy chục năm. Đẹp quá! Chẳng còn là bao những căn nhà xưa như thế này, cũng không còn những con phố yên tĩnh. Mọi thứ ồn ào và tương phản đến lạ lẫm. Em thờ dài, Sài Gòn bây giờ như bức tranh lập thể siêu thực. Sài Gòn không còn là Sài Gòn của em nữa. Sài Gòn muộn màng của em cũng không còn, thì Sài Gòn một thời của tôi ở đâu?

Có lần em buột miệng, “May mà cha em mất rồi, chứ nếu còn sống...” Em không phải là người duy nhất nói với tôi điều đó. Vài bạn bè tôi, cha mẹ họ thuộc hàng “công thần”, trong những lúc trà dư tửu hậu cũng nói thế. Độc lập là khát khao của cả dân tộc, chứ đâu phải của riêng ai. Độc lập bị tham vọng quyền lực đánh lện nên mới ra nông nổi thế này. Người bạn (già) của tôi ở Hà Nội nói: “Các anh bị đau một, chúng tôi bị đau những hai lần.”

Tôi là độc giả thẳm lặng của facebook “CLB cuộc chiến chống ung thư”, nơi những con người tuyệt vọng chia sẻ với nhau từng mẩu hy vọng. Trong đó có một status thế này: “Cha tôi đã không qua khỏi, còn một ít thuốc giảm đau, bạn nào cần, tôi xin tặng lại.” Đọc mà nhòe cả mắt...

Quyển sách cô bạn tặng, “Tình yêu bên bờ vực thẳm”, bản dịch của Huỳnh Phan Anh, chỉ lật vài trang đầu, tôi đã nhận ra một Remarque quen thuộc:

... Hãy để tôi đi, nàng thi thắm. Ravic không nói gì, siết chặt tay nàng hơn nữa. Ravic có cảm tưởng nàng không trông thấy chàng, và xuyên qua chàng, dường như nàng đang nhìn vào cõi xa xăm nào đó, trong đêm tối trống vắng.

Con người trong tác phẩm của Remarque thường là những số phận bị săn đuổi, với những ước mơ, tính toán thật giản dị và tử tế. Tử tế với những người bạn tình cò biết nhau một đêm, tử tế cả với chính kẻ thù của mình. Con người bị săn đuổi, nên lúc nào cũng vội vã, họ cảm nhận được giá trị của chia sẻ, của khoảng khắc tồn tại và yêu thương.

Một thời triết lý vụn đã qua, mọi thứ đã lụi tàn trong ngọn lửa “đồi trụy và phản động”. Hồi trước đốt sách, nhưng liêm sĩ còn kháng cự ít nhiều. Bây giờ liêm sĩ bị thiêu rụi bởi thực dụng, bởi đạo đức giả, bởi diêm dúa của đồng tiền và quyền lực. Con người bị cầm tù bởi “hiệu ứng” Stockholm mất rồi!

Trong “Một thời để yêu, một thời để chết”, tôi nhớ lờm bõm câu (đại ý: Không cần phải cứu vãn những giấc mơ, mà phải cứu vãn niềm tin. Niềm tin còn, thì giấc mơ tự nó sẽ phục hồi.

Bốn mươi sáu năm rồi đấy!

Cuộc đời có khi tràn ngập những tuyệt vọng, nhưng đúng là niềm tin cần được cứu vãn. Tôi cần niềm tin. Đất nước này cần niềm tin. Niềm tin sự thật sẽ không bị vui lấp. Niềm tin cái xấu sẽ bị đào thải: Nước nâng thuyền, nước cũng có thể lật thuyền.

Vũ Thế Thành

Học Bổng Trại Hè 2 ngày 1 đêm dành cho Thiếu Nhi Độ tuổi 8-13 *Oregon Zoo & Trung Tâm Châu Á APANO*

Câu hỏi dành cho những gia đình Việt thời nay rằng “Cuộc sống tốt nhất phải chăng là học văn, địa vị và có được những công nghệ thông tin mới nhất dành con cái của mình?” Đâu đó bậc phụ huynh quên mất rằng họ đang ở nơi có một thứ quý giá, đó là tại Oregon nơi được thiên nhiên ưu đãi và một bầu không khí thật trong lành mà không phải nơi nào cũng có.

Hiểu được lợi thế của địa hình tại Oregon, Trung Tâm Châu Á APANO đã mạnh dạn kết hợp với nhân viên của Oregon Zoo và Metro đứng ra tổ chức trại hè hai ngày một đêm cho thiếu nhi từ 8-13 tuổi tại Wildwood Reaction vào ngày 19-20 tháng 7, 2019.

Tất cả phụ huynh của các em tham gia chương trình đã họp mặt vào ngày 18 Tháng 7 cho Buổi Chuẩn Bị. Trong buổi chuẩn bị ấy, Jody Van Riper là nhân viên của Oregon Zoo cùng với 10 nhân viên hướng đạo chia sẻ những chương trình và bài học mà các em sẽ học trong hai ngày tại trại.

Các em được dạy cách dựng trại, xếp những Túi Ngủ, chuẩn bị đồ và cách tìm phương hướng khi đi bộ trong rừng (hiking). Ngày đầu tiên tại trại, các em được chơi những trò chơi vòng tròn dạy các em tính đoàn kết và nghe những câu chuyện vui và có tính đạo đức. Buổi tối các em được chia nhóm và học cách tự lấy đồ ăn. Buổi sáng các em tự làm bữa ăn sáng và sau đó rửa chén của bản thân và cả nhóm.

Các em cũng được chơi những trò chơi gần gũi với thiên nhiên như đi bộ và tìm xung quanh những vật không có trên màn ảnh tivi, những câu hỏi thú vị về thiên nhiên như sự chuyển đổi từ oxy và khí carbonate. Các em có cơ hội suy nghĩ về những việc bảo vệ môi trường như thế nào để chúng ta luôn giữ môi trường trong sạch.

Các em được nhắm mắt lại lắng nghe những tiếng chim hót xung quanh mình và hít thở thật sâu để tận hưởng không khí trong lành nhất mà thiên nhiên ưu đãi cho Oregon.

Vậy là hai ngày trôi qua các em có dịp gặp bạn mới thay vì thụ động chơi Games hoặc những thứ không bổ ích khác.

Trung tâm châu Á APANO rất hạnh diện về các em. Hẹn gặp lại các em và tiếp đón nhiều em mới nữa trong năm tới!

“Đây là buổi trại qua đêm đầu tiên mà con gái 11 tuổi của tôi tham dự. Tôi cũng được có cơ hội đi chung để giúp đỡ các em khác trong đoàn. Tôi thấy Trung Tâm Châu Á và đội ngũ của Metro chuẩn bị rất kỹ và cẩn thận. Tôi mong muốn hai đứa con gái nữa của tôi sẽ tham dự những hoạt động như vậy trong tương lai vì nó hữu ích cho kiến thức của các em và rèn tính tự lập. Tôi hy vọng và ước mong trung tâm APANO sẽ có nhiều chương trình cho thiếu nhi cũng như chương trình cho gia đình.” -

Ngọc Nguyễn

Chuyện Suy Gẫm (578)

Sống An Vui

1-Học Cách Im Lặng

Đôi khi im lặng là điều kỳ diệu cho những ai không muốn phân bua phải trái!
Nói ra được thì tốt, đôi khi im lặng là tốt hơn.
Ta nên lắng nghe để hiểu , dừng lại để thương !
Khó đấy, bài học cho những ai biết buông bỏ ngạo mạn, biết đời sống là vô thường bất chợt ...thì mới có thể thực hành tốt rảo được.

2- Người ít Nói

_ Người ít nói thích quan sát nhiều hơn,họ sẽ không bỏ lỡ một khoảnh khắc nào cả
= Sự yên lặng tạo nên sự bình tĩnh.
_Người ít nói biết lắng nghe sự thật.
-Người ít nói nghĩ trước phát ngôn sau, ít khi nặng lời với người khác!
- Những lúc cô đơn họ sẽ làm việc có năng suất cao hơn !
-Người ít nói thường cô đơn nhưng họ biết sử dụng sự cô đơn!

3- Chọn Hành Trang

Ai ở trăm năm cũng phải về
Hành trang sao chẳng chọn cho xuê
Của tiền vật chất sanh muôn việc...
Đạo đức tinh anh giữ mọi bề.
Phú quý xem qua đều mộng ảo
Công danh găm lại chuyện nôi kê.
Sao bằng tu niệm bồi công đức
Cực lạc Liên Hoa Sẽ được kê

3-4-2025
ST ** Hàn Thiên Lương

THÁNG TƯ QUỐC HẬN VÀ TƯƠNG LAI
50 Năm hành trình hy vọng

Từ sau chiến cuộc bi thương
Con Dân Nước Việt ly hương nghen ngào
Người đi sóng gió ba đào
Người còn ở lại âu sầu, tái tê!

Người đi ước mộng ngày về
Tin rằng năm tháng hồn quê chuyển mình
Thời gian dù có môi mòn
Tinh thần cương quyết vẫn còn thiết tha

Đồng hương trên mọi quốc gia
Quốc Kỳ nhện nhíp Quốc Ca vang lừng
Nhớ về lịch sử hào hùng
Vinh danh Chiến sĩ chết cùng Non Sông

Ôn bi hùng sử 50 năm
Tha hương ty nạn xa xăm nào lòng
Không quên Quốc Hận đoạn trường
Lòng luôn canh cánh tìm đường phục hưng

Không bằng bạo lực chiến tranh
Nhưng bằng nhân bản chân thành yêu thương
Ngày nay hậu duệ ngoan cường
Hiều nhiều về khúc đoạn trường đã qua

Đứng lên nói gót Ông Cha
Từ trong Quốc nội tới ra nước ngoài
Cùng nhau giải cứu giống nòi
Thoát con áp bức độc tài tam vô!

Th. K19_4/8/2025

Hận vong quốc

Hàng năm mỗi độ tháng tư về,
Triệu triệu con tim luống nảo nề.
Đất nước đảo điên đầy ác mộng,
Sinh linh điêu đứng quá ê chề.
Đường xưa vang bóng thời oanh liệt,
Lối cũ lờ mờ cảnh ủ ê.
Máu đỏ da vàng trang sử Việt,
Đau thương uất hận tận sơn Khê.

Từ Đức Tài . 04/08/2012
Hoài niệm lần thứ 37 ngày mất nước

TARIFFS – LÀ CÁI CHI CHI ?
MÀ GHÊ GÓM THỂ !

Tổng thống Trump vừa đánh thuế quan*,
Om sòm thiên hạ vội phàn nàn.
Đao Trôn rơi xuống như trời giáng**,
Giá cả vọt lên tựa sấm vang ?
Từ Á sang Âu đều khiếp vía,
Làng trên xóm dưới thấy kêu oan.
Ngày xưa Việt cộng căm thù Mỹ,
Giờ phải lạy ông! Chạy thoát thân !

TÂM NGUYÊN

*Tariffs : Thuế quan. Là thuế xuất nhập cảng.
TT Trump kêu 46% thuế quan cho hàng hóa VC nhập vào Mỹ. Ngay lập tức VC gửi ông Phốc,
Làm đại diện sang đây thừa chuyện phải trái.
(Mỹ phát âm chữ Phốc, tương tự là fuck, từ thông tục có nghĩa là đ.đ.m) sang gặp TT Trump.
Chắc lại muốn chửi fuck, trước khi lên tiếng!?
**Dow Jones : Thị trường chứng khoán là nơi mua, bán cổ phiếu.

TL

Tháng tư về mưa buồn như giọt lệ
Trăng sao chìm khuất, mây phủ mệnh mông
Lòng đau xót nhớ tháng ngày tang chế
Mưa bão ngập tràn nghiêng ngã non sông.

Bao góa phụ lèch nửa đầu khăn trắng
Tay ôm con tay vội đắp mộ chồng
Có người mẹ bước lẩn ra nghĩa địa
Tim con trai đã lỡ bước tang bồng!

Quê hương đó không còn nghe tiếng hát
Tiếng khóc sầu vì một cảnh tang thương
Những chiếc thuyền sóng xô đánh trôi dạt
Biết về đâu hay chìm xuống biển cuồng!

Đã năm mươi năm vẫn buồn tang chế
Hoài cố hương bằng mắt lệ lưu vong
Biết bao đời đã bao nhiêu thế hệ
Nhìn nước non cứ mãi xót xa lòng!

Quê hương ơi đau xa bao vạn dặm
Lòng người đi luôn mơ ước tương phùng
Kỷ niệm quê xưa vẫn còn thấm đậm
Mãi thương hoài với tác dạ thủy chung!

THÁNG TƯ
LÒNG NHỚ

HÀN THIÊN LƯƠNG

Tưởng Niệm
30/4

50 NĂM NHÌN LẠI

Về Miền Nam Mịt Mờ Khói Sóng

Bùi Quốc Hùng - Bút Ký Quân Đội -Tháng 4/1975

- Thân ái gửi đến các cháu, thế hệ thứ hai, con trai của các vị SQ đã từng sự tại BCH5TV:*
- *TQT, con trai của Trung Ủy TBT., tử trận tại BCH5TV đêm 30/1/1968, khi VC tấn công vào dịp Giao Thừa Tết Mậu (VN)*
- *Paul Đoàn, con trai của Thiếu Ủy ĐCT., qua đời chỉ sau 6 tháng ở trại tù cải tạo Đồng Bò, Nha Trang năm 1975 (VN)*
- *Phạm Tấn Lộc, con trai út của cố Đại Tá Phạm Văn Chuyết, CHT/BCHQV2. Đại Tá đi tù cải tạo về, tạ thế tại Sài Gòn năm 1987 (Washington State, U.S.A).*

TIẾP THEO KỲ TRƯỚC

ép được từ chối vì muốn về lại ngành ANTB cũ). Khi di tản trên tàu, anh đã bắt cóc, cướp, cưỡng hiếp một thiếu nữ là ái nữ của một sĩ quan cấp tá rồi giết chết ông khi ông phản ứng. Hai thiếu nữ bị cưỡng bách xách va li theo anh. Khi ở trên tàu, anh bị coi như hung thần, nhưng khi tàu cập bến, anh đã nhanh chóng bị lực lượng an ninh Phú Quốc thanh lọc và bắt giữ sau khi đồng bào tố cáo. Một điều đáng ghi nhận, không một tên du đảng nào, một tên cướp của giết người nào từ khắp nơi di tản, trà trộn cùng đồng bào trên tàu thuyền, khi lên bờ Phú Quốc mà không bị bắt, bị xử tội như tên 5 Vĩnh hay còn gọi là Vĩnh cụt, một hung thần trên QL 1 đoạn cây số 9 Cam Ranh.

Ngay tức thì, vị Tư lệnh Hải Quân đến bên bàn làm việc của Quân Cảnh/ĐTTP. Ông nói với hai người Quân Cảnh gì đó, tôi không nghe rõ. Sau đó, Thượng Sĩ Nhất Quân Cảnh nói:

- Trình Tư Lệnh, chúng tôi không thể làm vi bằng khẩu cung trường hợp này được. Làm vi bằng khẩu cung thì phải chuyển nội vụ qua tòa án mật trậ. Trường hợp này phải xử theo luật thời chiến.

Hải Quân Đại Tá Thiện không nói gì thêm. Ông bỏ đi. Người thanh niên can phạm và hai thiếu nữ cũng bị giải đi ngay. Tôi biết số phận người thanh niên tội phạm đã được quyết định. Trong những ngày gần đây, những tên cướp của, giết người khi đặt chân lên Phú Quốc đều bị bắt giữ và bị xử bắn.

Tôi đang định rời khu vực này thì một quân nhân khác bị giải đến. Người quân nhân này là một Trung sĩ Nhất, đầu đội mũ đen, khoảng gần 30 tuổi, da đen sạm, mặc quân phục với phù hiệu thiếp giáp. Anh không bị còng, vai mang ba lô. Người lính áp giải đặt lên bàn làm việc một xấp bạc mới 500.000\$ rồi giao Trung sĩ Nhất thiết giáp cho QC. Trung Sĩ Quân Cảnh mở ba lô lục soát, nhưng không có gì khác. Sau đó ông yêu cầu người HSQ thiết giáp đưa bóp tiền cho ông. Lục soát bóp, ông rút ra một xấp tiền khá nhiều, đủ thứ lại giấy 500, 100, 50 chục... Trung sĩ Quân Cảnh thăm vắn:

- Số tiền mới này ở đâu anh có?
- Tiền này của gia đình tôi chạy giặc mang theo.
- Anh có bao nhiêu tiền trong bóp.

Người HSQ thiết giáp lúng túng, di di đôi giày trận, không trả lời. Nhìn kỹ người HSQ thiết giáp, Tôi đã nhận ra anh. Ngay lập tức, tôi muốn giúp người lính này thoát khỏi cảnh tội tình, cho dù là không chứng minh được vì sao anh có một số tiền khá lớn như thế. Tôi đến gần anh hơn, hỏi:

- Bây giờ chi đoàn ra sao mà anh di tản một mình đến đây.
- Không phiền vì tôi xen ngang vô công việc, ông Thượng Sĩ Nhất QC/ĐTTP

nhìn tôi, hỏi:

- Trung Ủy biết anh này sao?
- Tôi biết anh cùng Chi đoàn Thiết Giáp đóng ở Sông Mao được tăng phái ra mặt trận Khánh Dương, Nha Trang; trên đường ra trận, anh ghé vô BCH5TV xin lệnh yểm trợ. Có lẽ đơn vị anh đã tan rã rồi nên mới di tản về đây. Thôi, xin Thượng Sĩ Nhất thông cảm cho anh vô trại tạm cư đi.
- Ông Thượng Sĩ Nhất QC/ĐTTP không nói gì, từ tốn bỏ xấp bạc 500.000 đồng vô ba lô và đưa trả cho người lính thiết giáp số tiền lẻ cùng chiếc bóp. Ông nói:
- Thôi anh đi.

Người HSQ thiết giáp, đeo ba lô sau lưng, chum chân giờ tay chào tôi và hai người QC/ĐTTP, lăm lăm bước đi. Tôi nói lời cảm ơn hai ông QC/ĐTTP, theo chân người HSQ thiết giáp bước ra ngoài, lòng tràn ngập niềm vui, rảo bước băng qua đường, đi qua chỗ hàng rào trống, vô phi trường.

Trên phi đạo có hai phi cơ đang xuống hàng cứu trợ, một chiếc phi cơ Dakota của Air Việt Nam có toán không quân của phi trường Phú Quốc đang xuống hàng, còn lại là chiếc C-130 sơn màu bạc của Không Quân Hoàng Gia Úc Đại Lợi cũng do chính nhân viên phi hành cơ hữu xuống hàng. Từng nhân viên phi hành một vác các thùng hàng từ trong chuyển dần ra ngoài bưng phía sau. Tôi trèo lên bưng phi cơ tiếp một tay chuyển hàng. Một chập sau, một quân nhân Úc đưa cho tôi một trái mận lớn gần bằng nắm tay da màu tím Huế trông rất hấp dẫn. Cầm trên tay trái mận, nhìn anh, tôi nói “Thank you” nhưng không ăn.

Đang chuyển hàng trên tàu chúng tôi bỗng nghe một loạt đạn nổ ròn phía sau phi cơ, trông ra ngoài xa khoảng 400 mét, chúng tôi thấy một tiểu đội binh sĩ tay cầm súng M16 dàn hàng ngang do một quân nhân chỉ huy. Một người bị bắn nằm sóng soài trên bãi cát. Người quân nhân chỉ huy đi đến bên tử tội, rút súng lục kê vô tai tử tội bắn một phát. Tôi biết ngay đây là tiểu đội thi hành lệnh xử tử những thường dân và quân nhân phạm tội ác giết người, cướp của, cưỡng hiếp, khi lên bờ bị bắt do người dân tố cáo. Xong việc, những người lính dọn dẹp pháp trường đơn sơ được thiết lập ngay trên bãi biển Phú Quốc thơ mộng rồi di chuyển đi. Ngoài xa, vô số chiến hạm, thương thuyền, tàu bè nhấp nhô trên sóng nước chờ đồng bào và binh lính di tản từ QK1 và QK 2 đến.

Sau bữa cơm trưa, trò chuyện với Thiếu Tá Mai về nhịp độ bóc dỡ của phi trường, tôi nói:

- Trên HQ 800 có 15 quân nhân của Toán Điều Không Sư Đoàn 2 Không Quân tăng phái cho BCH5TV, Thiếu Tá ra tàu xin cho cả toán xuống tàu vào làm việc cho phi trường để tiếp nhận hàng cứu trợ thì rất tốt.
- Tôi đi ngay bây giờ.

20 phút sau, Thiếu Mai cùng 15 binh sĩ SD 2 KQ từ bến tàu về đến phi trường. Ngay tức thì, Toán KQ bắt tay vô xuống hàng cứu trợ. Nhịp độ xuống hàng nhanh hơn trước rất nhiều và tàu bay không phải bay vòng vòng chờ đợi lâu trên trời như trước.

Mặt trời sắp lặn, chuyến bay chót đang xuống hàng, tôi từ bên này đường quan sát dòng người di tản từ bến tàu vô trại tiếp cư; từ bên kia đường ngoài hàng rào phi trường, Trung Sĩ Nhất Trưởng Toán Điều Không và một binh sĩ đang sắp sửa băng qua đường, trên vai mỗi người có hai thùng đồ. Tôi nhủ thầm, “có lộc rồi!” Đến trước mặt tôi, Trung Sĩ Nhất nói:

- Đồ ăn nhiều quá trời! Em mang mấy thùng thịt hộp và mì gói cho Trung Ủy ăn đỡ.
- Không cần đâu Em! Có Thiếu Tá CHT Tiếp Vận ở đây lo hết rồi.

Nhưng nhớ đến những người còn kẹt trên tàu, tôi nói:

- Thôi, cho Trung Ủy trả lại hai thùng thịt hộp, chỉ xin hai thùng mì gói thôi. Cám ơn nhiều nghe!
- Nói xong, nghiêng người thấp xuống cho một người lính đặt lên vai hai thùng mì, tôi đi ra bến tàu. Chẳng bao lâu, HQ 800 đã sừng sững trước mặt. Mọi người vịn tay vô thành tàu nhìn vô đảo. Tôi trông thấy Trung Tá Nguyễn Đình An, vị trưởng phòng KHTK của tôi và một số binh sĩ của BCH5TV. Một người lính của ĐĐ/THD/BCH5TV mừng rỡ dơ cao tay rồi leo xuống tàu, chuyển qua các sà lan, tàu thuyền lên bờ đến với tôi.

Tôi nói:

- Em đem hai thùng mì này lên tàu chia cho anh em ăn đỡ.
- Trên khuôn mặt mệt mỏi, ưu tư của người lính, một nụ cười chân chất, hiền hòa nở ra. Tôi mũi lòng thương cảm biết bao! Kịp khi em vừa leo lên tàu, Trung Tá An đã mau chóng đón lấy hai thùng mì và di chuyển vô trong.
- Tôi quay về tư gia Thiếu Tá Mai, suy nghĩ mông lung. Không làm sao có thể diễn tả hết được tình người, nhất là tình huynh đệ trong cơn hoạn nạn, trong sự bết tắc bủa vây. Thật vậy, chỉ mới rời Bộ Chỉ Huy vào lúc nửa đêm về sáng, đến gần trưa hôm sau, tôi đã được một người em quân đội, không cùng chung đơn vị một ngày, mua cho một gói mì trụng nước sôi và hai hộp sữa đặc để phòng hờ; và mới đây, chỉ mới vừa lên bờ làm việc trọn một buổi chiều sau gần một tuần lễ không có thực phẩm trên tàu , những người lính Toán Điều Không/SD2KQ cùng di tản với tôi, khi có thực phẩm để dùng đã vội nghĩ đến và chia xốt cho tôi. Từ tình thương yêu gắn bó của những người lính không cùng chung đơn vị, tôi nghĩ đến hạnh phúc đơn giản nhưng thanh cao tôi được hưởng là kết quả do cha mẹ tôi dạy bảo, do các thầy giáo tôi dạy bảo trong học đường Việt Nam Cộng Hòa: “Thương người như thể thương thân”. Khi sống đời quân ngũ, tôi thương yêu những người lính như chính thân mình và hiển nhiên tôi đã được phản hồi.

Buổi sáng Chủ Nhật, sau khi chúng tôi ăn điểm tâm xong, một số các vị sĩ quan cùng di tản trên tàu HQ 800 gồm có Đại Tá Vũ Văn Lộc, Trung Tá Nguyễn Đình An, Trung Tá Phạm Quan Kim, Thiếu Tá Nguyễn Văn Hiến đến tư gia Thiếu Tá Mai. Ông mời tất cả các vị sĩ quan nói trên và tôi đi thăm doanh trại Trung Tâm Yểm Trợ Tiếp Vận Phú Quốc tọa lạc gần đó. Đến nơi, chúng tôi quan sát doanh trại của TTYTTV: văn phòng làm việc, hàng chục nhà kho rộng lớn, kang trang mới tinh hảo nằm từng dãy đều đặn, thẳng tắp. Thiếu Tá Mai cho biết kinh phí xây dựng toàn bộ doanh trại TTYTTV là của quân Đội Mỹ đài thọ. Chúng tôi được mời vô phòng thuyết

trình, tại đây, Thiếu Tá CHT thuyết trình về hoạt động của Trung Tâm, hiện nay dồn mọi nỗ lực vào công tác tiếp đón, tiếp tế nhu yếu phẩm cho đồng bào và quân nhân di tản từ miền Trung đến đang ở trong các trại tạm trú. Ông cũng trình bày về sơ đồ tổ chức TTYTTV trên một tấm chart. Về tổ chức, hầu hết các Ban đều đầy đủ quân số, riêng trên một khung hình chữ nhật đề Ban Điều Hành bỏ trống chức vụ sĩ quan trưởng ban. Là những người khách phương xa bắt đầc dĩ phải di tản đến đây, chúng tôi chỉ chăm chú nghe mà không có câu hỏi nào sợ làm phiền vị CHT. Sau đó, Thiếu Tá CHT đưa chúng tôi trở ra. Đại Tá Lộc, Trung Tá An, Trung Tá Kim, Thiếu Tá Hiến cùng đi với nhau. Tôi trở về tư gia của Thiếu Tá CHT. Trên đường trở về, tôi nói với Thiếu Tá Mai, CHT/TTYT/TV Phú Quốc:

“Vừa rồi, Thiếu Tá trình bày về sơ đồ tổ chức TTYT, riêng Ban Điều Hành còn khuyết. Nhân dịp có Đại Tá Vũ Văn Lộc ở đây, Thiếu Tá nhờ Đại Tá Lộc về Bộ TTM/TCTV trình Trung Tướng Tổng Cục Trưởng ban hành Lệnh Chuyển Chuyển cho tôi tình nguyện ở đây làm việc với Thiếu Tá.”

Thiếu Tá Mai vui vẻ nói:

“Được Trung Ủy làm việc ở đây thì còn gì bằng.”

Thực sự, tôi muốn được làm việc, không muốn là một người lính ở vị trí bất khiển dụng trong hoàn cảnh này.

Dùng bữa ăn trưa xong, tôi lại băng qua đường vô phi trường quan sát công tác bóc dỡ hàng tiếp tế phẩm từ Trung Ương Sài Gòn chờ đến cho dân tỵ nạn. Máy bay chờ hàng vẫn chỉ là của Hàng Không Việt Nam và của Không Lực Hoàng Gia Úc. Đến xế chiều thì công tác tiếp tế tạm ngưng.

Cũng như tại Cam Ranh tuần trước, công tác tiếp nhận đồng bào và quân nhân cùng gia đình từ Quân Khu I và một nửa QK II đổ bộ lên Phú Quốc rất bận rộn, tấp bậ. Dòng người di tản lũ lượt từ các tàu bè lên bờ, di chuyển dần vào trong đảo. Từ các tỉnh miền ngoài di chuyển vào đến Cam Ranh là trạm tiếp cư đầu tiên, đã là một cuộc hành trình đầy khó khăn, gian khổ, với những phân ly đau thương khi mất mát người thân trong gia đình; với sóng gió, nắng cháy và đói khát trên tàu bè, xà lan lênh đênh trên sóng nước trùng dương. Khi Cam Ranh bỏ ngõ, đủ loại tàu bè, phương tiện lại tiếp tục chờ người di tản vô miền Nam; dù cập bến Vũng Tàu hoặc Phú Quốc thì người di tản cũng phải chịu đựng một chuyến hải hành dài hơn; chịu gian khổ và đói khát nhiều hơn.

Một thực tế được ghi nhận là người dân dù phải để lại nhà cửa, ruộng vườn, tài sản của bao đời tổ tiên gây dựng, ra đi với hai bàn tay trắng cũng chỉ là để theo chân người lính VNCH về nơi có sự bảo vệ, che chở, có cuộc sống tự do.

Sáng hôm sau, Thiếu Tá Mai mời Đại Tá Lộc, Trung Tá An, Trung Tá Kim, Thiếu Tá Hiến đến tư gia ông thảo luận về việc tiếp cư cho người di tản, lượng giá công tác cứu trợ và ước tính tình hình chiến sự tổng quát từ việc bỏ QK I và hai phần ba QK II đến những nỗ lực của quân đội và chính phủ trong việc bảo vệ phần lãnh thổ còn lại.

Cuối buổi họp, Thiếu Mai đưa đề nghị nhờ Đại Tá Lộc về Bộ TTM/TCTV, trình xin Trung Tướng Khuyên ban hành lệnh tuyên chuyển cho tôi, về làm việc tại TTYT/TV/ Phú Quốc. Bất ngờ, Trung Tá Nguyễn Đình An, Trưởng Phòng Kế hoạch Thông Kê/BCH5TV phản ứng. Ông nói:

“Tôi không đồng ý cho Trung Ủy Hùng chuyển vì Trung Ủy Hùng thuộc Phòng KHTK/BCH5TV.”

Tất cả các vị SQ có mặt trong buổi họp nín lặng, sững sờ. Tôi cũng im lặng

không lên tiếng. Không khí căng thẳng, bế tắc. Em trai tôi, Quân Y Sĩ TQLC Trung Úy Bùi Ngọc Bàng và bốn Quân Y Sĩ TQLC cùng đơn vị ngồi chung quanh dự thính; thấy tình cảnh không vui này, em tôi quay sang tôi nói:

“Anh xa nhà đã lâu, theo Em, Anh hãy về Sài gòn cho Bố-Mẹ vui, rồi Anh xuống đây làm việc cũng được.” Sự việc ổn thỏa, không ai nói gì thêm, sau đó giải tán.

Tôi nghĩ không ra tại sao trong tình thế này, Trung Tá An lại cản không cho tôi ở lại Phú Quốc làm việc. Ông biết là TTYT/TV Phú Quốc cần người làm việc mà! Nhưng đây không phải là lần đầu tiên Trung Tá An cản trở tôi nhận nhiệm vụ khác.

Chỉ mới sáu tháng trước đây, khi Đại Tá Tô Đăng Mai về nhận chức vụ Cục Trưởng Cục Quân Tiếp Vụ, Đại Tá Mai Duy Thường từ Bộ TTM/TCTV ra thay thế. Ngay trong ngày đầu tiên ở cương vị CHT, Ông gặp gỡ các vị SQ cấp Trưởng Phòng, Trưởng Khối. Qua ngày hôm sau, Trung Tá Phạm Đăng Kim, Trưởng Khối Nhân Huấn, qua Phòng KHTK gặp tôi, ông nói tôi được đề nghị chức vụ Chánh Văn Phòng/BCH5TV. Trung Tá Kim nói:

“Đại Tá CHT yêu cầu tôi chọn cho Ông một chánh văn phòng . Mọi lần trước, Khối Nhân Huấn tự đề cử, nhưng lần này do ĐT/CHT cản dẫn nên tôi đã mời tất cả các vị Trưởng Phòng, Khối cho ý kiến. Cuối cùng các vị đề nghị Trung Úy Hùng.”

Nghe Trung Tá Kim nói, tôi phân vân vô cùng. Nếu lên làm chánh văn phòng, tôi sẽ có một số quyền lợi tức khắc: được đề nghị thăng cấp đại úy nhiệm chức, rất mau chứ không phải chờ đợi lâu như các chức vụ khác. Có xe Jeep riêng để sử dụng v.v... Ngược lại, tôi sẽ phải chịu gò bó trong văn phòng BCH; tôi sẽ không được thính thoảng đi theo các xa đoàn tiếp vận -không phải để vui chơi- để tận mắt theo dõi máy bay quan sát bao vùng; để quan sát các lực lượng diện địa bảo vệ xa đoàn trong lãnh thổ trách nhiệm của từng tiểu khu , đặc khu khi xa đoàn đi qua; tôi sẽ thôi theo dõi các Điểm Tiếp Tế Đạn Dược và Nhiên Liệu JP4 cho máy bay trực thăng từ Sông Mao, TK Bình Thuận cho đến ... TK Quảng Đức; tôi sẽ không soạn thảo và ban hành các Đặc Lệnh Truyền Tin hàng tháng cho toàn Vùng Tiếp Vận; tôi sẽ không theo dõi việc bảo vệ an ninh cơ sở của các đơn vị tiếp vận đồn trú trong bảy tiểu khu và một đặc khu thuộc lãnh thổ QK II, và sau cùng, tôi sẽ thôi nhiệm vụ Sĩ Quan Hành Quân của BCH5TV và như vậy, tôi sẽ rất buồn vì phải xa rời những công việc thân thiết mà tôi phụ trách trong khoảng thời gian năm năm rưỡi qua.

Khi Trung Tá Kim, Trưởng Khối Nhân Huấn thông báo cho Trung Tá An, Trưởng Phòng KHTK biết tôi sẽ được bổ nhiệm vào chức vụ Chánh Văn Phòng cho Đại Tá CHT, Trung Tá An phản ứng ngay lập tức. Ông lên VP/CHT trên lầu, gặp ĐT CHT trình bày rằng nếu

ông chọn tôi làm Chánh Văn Phòng thì Phòng KHTK không có sĩ quan thay tôi làm việc. Trước thực tế này, ĐT CHT lệnh cho Khối Nhân Huấn tìm cho Ông một Chánh Văn phòng khác.

Rõ ràng, tình trạng và vị trí của BCH5TV, của Phòng KHTK và của cá nhân tôi trong sáu tháng trước và hiện nay hoàn toàn khác nhau, nhưng Trung Tá An đã giữ tôi ở lại bên Ông như lúc Quân Khu II còn lãnh thổ và BCH5TV vẫn còn tại vị và trách nhiệm trong Vùng 5 Tiếp Vận. Tuy nhiên, dù không được phục vụ tại Phú Quốc, tôi không buồn Trung Tá An trong vụ cản trở này. Tôi thực sự thông cảm và thương Ông hơn khi biết rằng Ông đã ra đi đơn độc, để lại toàn bộ gia đình và tài sản ở đường Gia Long, Nha Trang, một sản nghiệp gần trọn đời Ông gây dựng. Ngay cả khi di tản, ở trên HQ 800, Ông cũng không có ai thân cận trong khi tôi có Em trai, các bạn, và khi đến bến bờ Phú Quốc, Anh Em chúng tôi đã được lên bờ, được tạm trú, nghỉ ngơi, ăn uống tại tư gia của Thiếu Tá Mai, CHT/TTYT/TV Phú Quốc.

Buổi chiều, từ TTYT/TV về, Thiếu Tá Mai cho biết Ông đã xin Đại tá Tư Lệnh Vùng IV Duyên Hải cấp Sự Vụ Lệnh (SVL) cho anh em chúng tôi về Sài Gòn. Chúng tôi rất vui khi nghe tin này. Thật ra, đơn vị tan rã, phải di tản là một điều quá đau lòng, nhưng khi đến Phú Quốc, thay vì vào trại tiếp cư như tất cả đồng bào và các quan nhân khác, chúng tôi lại được Ông ưu ái, đưa về tư gia cho tá túc, cư mang; vừa làm mất thì giờ của Ông, vừa là một gánh nặng cho phu nhân của Ông, chúng tôi cảm thấy áy náy vô cùng. Trong lòng những mong có một ngày sẽ có dịp đền đáp.

Thứ Ba, ngày 8 tháng Tư năm 1975, trước khi dùng bữa ăn trưa, Thiếu Tá Mai đưa cho anh em chúng tôi SVL về Sài Gòn do HQ Đại Tá Nguyễn Văn Thiệu ký. Niềm vui xum họp bùng lên sau những tháng ngày xa cách gia đình trong trách nhiệm và bổn phận của một người lính, và đặc biệt trong tình hình xáo trộn bi đát khi đề mất QKI và hơn một nửa QKII vào tay địch.

Sau bữa cơm chiều, Thiếu Tá Mai và anh em chúng tôi nói chuyện tình hình chiến sự đang trở nên nặng nề khi Cộng Quân đang nỗ lực tiến đánh hai tiểu khu còn lại của QKII: Tiểu Khu Ninh Thuận với Đại Tá Trần Văn Tự và Căn Cứ Không Quân Thành Sơn. Kế tiếp, chúng sẽ đánh Bình Thuận với Đại Tá Ngô Tấn Nghĩa. Nếu mất TK Bình Tuận, CSBV sẽ uy hiếp Long Khánh. Chúng tôi nhận định tình hình nói chung rất bi quan. Không biết diễn tiến sẽ ra sao.

8 giờ tối, chúng tôi chào tạm biệt Thiếu Tá Mai và phu nhân của Ông, đã chăm lo cho anh em chúng tôi về mọi mặt trong thời gian tá túc tại tư gia của Ông Bà. Sau đó, Thiếu tá Mai đưa tiễn chúng tôi tại phi trường. Tại đây, duy nhất một chiếc vận tải cơ C-130 của KLVN nằm chờ đón khách. Nhóm hành khách chúng tôi gồm có Đại tá Vũ Văn Lộc, năm Y Sĩ TQLC gồm Y Sĩ Trung Úy Nguyễn Quang Khoa, Lê Văn Ngoạn,

Phạm Ngọc Trâm, Bùi Văn Râu, Bùi Ngọc Bàng và tôi. Vẫy tay từ giã Thiếu Tá Mai, chúng tôi lần lượt lên tàu bằng tấm bưng phía sau, tiến dần lên ngôi chính giữa khoang tàu. Cuộc hành trình trở về của chúng tôi lần này mang nặng những thất vọng, đắng cay sâu xa, bi thương nhất trong cuộc đời.

Chúng tôi ngồi yên vị, một nhân viên phi hành đến ngồi bên cạnh tôi. Tôi hỏi chuyện:

- “Trung Sĩ, tàu về, không có chơ hàng triệt thối sao? Hành khách còn ai không?

- “ Có Trung Úy, có một anh Quân Cảnh bị thương ở tay, nằm phía trên. Tàu của Em chở quân nhân ra Trại Cai Xì Ke, Ma Túy ở đây. Khi về, tàu thường không có hành khách hay hàng triệt thối như các phi trường khác. Có nhà văn DHC cũng ra đây cai nghiện, Trung Úy.”

Tôi biết anh Quân Cảnh bị thương ở tay, chính là người HSQ Quân Cảnh theo đơn vị từ Trung Ương biệt phái ra giữ gìn an ninh trật tự cho Phi Trường Cam Ranh. Anh thuộc toán QC hộ tổng đoàn xe của Đại Tá Mai Duy Thường, CHT/ BCH5TV và phái đoàn đi từ BCH5TV/ BCH/PT/CCCR xuống quan sát công tác tiếp nhận và di chuyển người di tản tại bến tàu thì một biến cố xảy ra. Anh bị bắn vào trên khuỷu tay trái, bị thương, được chở về Phòng trực HQ do tôi phụ trách (tường thuật ở phần trên). Anh QC cùng đơn vị QC của Anh, đi trên HQ 800 với anh em chúng tôi đến Phú Quốc. Khi Anh bị thương vào xế chiều ngày 1/4/1975, các đơn vị quân y đồn trú trong Căn Cứ Cam Ranh đã không còn làm việc do đó sự cứu chữa cho Anh gặp bế tắc, ngoài một tuýp thuốc Atropin quá đắt của tôi, do một Bác sĩ TQLC chích và băng bó cho Anh, chắc không có thuốc men gì khác. Nay Anh về Sài Gòn, cầu mong Anh được Tổng Y Viện Cộng Hòa chữa trị mau lành bệnh. Ông nhà văn người HSQ phi hành nói, tôi cũng biết vì đọc văn của ông thường xuyên. Lúc này tôi không hỏi Ông đã bình phục và về lại đơn vị chưa.

Chiếc C-130 cất cánh, bỏ lại Phú Quốc trong trời đêm, lướt gió mây bay về Sài gòn, Hòn Ngọc Viễn Đông trong một miền Nam đầy khói lửa chiến tranh. Chẳng bao lâu, SàiGòn By Night đã hiện ra với muôn ngàn ánh đèn điện lấp lánh rực rỡ như sao xa. Tàu hạ dần cao độ, xuống thấp dần rồi chạm bánh xuống phi đạo. Tiếng động cơ nổ rền lên rồi thật êm, chạy từ phi đạo vào taxi way để vô bãi đáp. Chúng tôi lên xe buýt chờ vào Terminal. Trên đường, qua khung cửa xe buýt, tôi thấy hàng chục máy bay Hercule C-130 sơn màu bạc, có in hình con Kaguru và quốc kỳ Úc của Không Lực Hoàng Gia Úc nằm trên bãi đậu. Đây chính là phi đoàn máy bay đã chờ tiếp tế phẩm cho dân tị nạn tại Phú Quốc trong nhiều ngày qua.

Vào trong Terminal, anh em chúng tôi đảo mắt nhìn quanh, thấy vài chục người ngồi trên ghế đáng điệu bơ phờ. Vì mới 23 giờ và nóng lòng muốn về nhà ngay, em tôi và các bạn đòi đi bộ ra ngoài phi trường. Tôi đành đi lại một quây trong đó có một quân nhân đang làm việc. Tôi chào và nói:

- “Trung sĩ vui lòng gọi điện thoại báo cho Trung Tá CĐM có em Trung Tá muốn gặp.”

Người HSQ quay máy ĐT nói chuyện. Sau đó Anh nói với tôi:

- “Trung Tá đang bận họp. Trung Úy ở tạm đây đêm nay. Sáng sớm mai, Trung Tá cho xe đưa Trung Úy về nhà.”

- “Cám ơn.”

Ngay lúc đó, chúng tôi được báo phải ở lại phi trường qua đêm, vì phi trường đã có lệnh giới nghiêm.

Cũng như ở bến tàu của Bộ Tư Lệnh

Vùng 2 Duyên Hải vào lúc nửa đêm về sáng ngày 2 tháng Tư năm 1975, đêm hôm nay, anh em chúng tôi ngồi trên ghế của phòng khách phi trường Tân Sơn Nhất, chợp mắt trong môi mệt, mong cho hết đêm dài.

Từ khi mất Ban Mê Thuật rạng sáng ngày 11 tháng 3 đến lệnh bỏ QĐII-QKII, cuộc triệt thoái đẫm máu và nước mắt của quân và dân trên Liên Tỉnh Lộ 7 B, đến cuộc hải hành bắt đắ dĩ về phương Nam, thực sự, trái tim tôi tan nát. Mong ước một mai khi hòa bình, trở về mái nhà xưa ở miền Bắc giờ đây càng trở nên xa vời. HQ 800 của HQVN lướt sóng trùng dương trên vùng biển của Tổ Quốc thân yêu nhưng trong tận cùng tâm hồn tôi, chỉ thấy về Phương Nam Mịt Mờ Khói Sóng, không thấy bến không thấy bờ.

Lời kết.50 năm trôi qua là một mốc thời gian dài hơn nửa đời người. Những biến cố dữ dội và cay đắng xảy ra trên mảnh đất miền Nam từ tháng 4 năm 1974 trở về trước đã khắc sâu trong tâm trí tôi, không bao giờ phai nhạt. Từ 50 năm qua, tôi không được nghe nói, đọc tin tức về sự cứu trợ cho người dân tỵ nạn tạm trú ở Phú Quốc. Tôi là một trong những nhân chứng chứng kiến những máy bay vận tải khổng lồ C-130 của Không Lực Hoàng Gia Úc (KLHG) chờ nhu yếu phẩm hàng ngày cho Phú Quốc. Đã có lúc tôi lên tàu để phụ xuống hàng cùng nhân viên phi hành người Úc. Vào thời gian ngặt nghèo này, hầu hết các quốc gia tự do dường như quay mặt làm ngo (sau khi Hoa Kỳ không tiếp tục viện trợ) bỏ mặc miền Nam tự lo, sự cứu trợ đây nhân đạo và nhân ái của chính phủ, người dân và KLHG Úc là một điểm son rực rỡ mà chúng tôi trân trọng, tri ân. Giờ đây, trên đất nước Hoa Kỳ, tôi muốn thay mặt em tôi và các bạn, 15 quân nhân Toán Điều Không SĐ2KQ, các quân nhân THD/BCH5TV năm xưa, xin nói lời chân thành biết ơn đến:

- HQ Trung Úy Nguyễn Văn Xuân, đã cho phép đoàn quân chúng tôi vào tạm trú tại khuôn viên BTL/V2DH. Nếu không, chúng tôi sẽ bị bỏ lại tại bán đảo Cam Ranh, hoặc phải tìm cách ra đảo, theo QL1 di chuyển bằng đường bộ về phương Nam. Điều gì sẽ xảy ra?

- Hạm Trưởng, SQ, HSQ, và Thủy Thủ Đoàn HQ 800 đã cho phép chúng tôi lên tàu về Phú Quốc.

- Em Hùng, SĐ22BB, đã cho tôi một gói mì và 2 hộp sữa đặc; nếu không có 2 hộp sữa của Em, không biết cháu nhỏ con của Đại Úy Bùi Văn Pha sẽ ra sao khi cháu khát sữa trên tàu.

- Thiếu Tá Mai, CHT/TTYT/TV Phú Quốc và phu nhân, đã ưu ái, cư mang anh em chúng tôi trong suốt thời gian tạm trú tại tư gia của Ông Bà tại Phú Quốc.

- HQ Đại Tá Nguyễn Văn Thiệu, TL/V4DH, đã ký SVL cho phép anh em chúng tôi về Sài Gòn.

Một lần nữa, xin quý vị nhận ở đây lời tri ân chân thành nhất của chúng tôi, một lời tri ân muộn màng. Trân trọng.

Bùi Quốc Hùng

-Từ bàn viết Tacoma, Washington

-Nhìn Lại 50 Năm (hiệu đính)

Ghi chú:

• *Thân ái gửi đến các cháu, thế hệ thứ hai, con trai của các vị SQ đã từng sự tại BCH5TV:*

- *TQT, con trai của Trung Úy TBT., tử trận tại BCH5TV đêm 30/1/1968, khi VC tấn công vào dịp Giao Thừa Tết Mậu (VN)*

- *Paul Đoàn, con trai của Thiếu Úy ĐCT., qua đời chỉ sau 6 tháng ở trại tù cải tạo Đồng Bò, Nha Trang năm 1975 (VN)*

- *Phạm Tấn Lộc, con trai út của cố Đại Tá Phạm Văn Chuyết, CHT/BCHQV2. Đại Tá đi tù cải tạo về, tạ thế tại Sài Gòn năm 1987 (Washington State, U.S.A).*

Professional Karaoke

7101 MLK Jr Way S, Ste 103 Seattle, WA 98118 206-745-2668
6315 SE 82nd Ave. Portland, OR 97266

Whole sale karaoke
cần đại lý khắp nơi

Tel: 503-200-2228

Karaoke cả nhà cùng vui!

CHUYEN HANG VIET NAM

SAIGON \$3.5/LB

CÁC TỈNH \$3.9/LB

SAIGON EXPRESS

TƯNG BỪNG KHAI TRƯƠNG 30 THÁNG 5, 2014

Nhận gửi hàng về VN và từ VN sang Mỹ

Đồ điện tử, computers, iPad, iPhone...

Xe hơi

Container

Dầu thơm, mỹ phẩm

Giao hàng tận nhà

Đặc biệt

SAIGON \$3.25/LB

CÁC TỈNH \$3.75/LB

NẾU GỠ 50 LBS TRỞ LÊN

Computer repair

Sửa tất cả các loại

máy vi tính, laptops,

Macbooks, iPads,

iPhones, Android

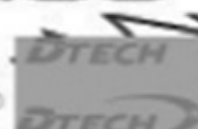
smart phones...

Kiểm tra máy FREE

206-745-2668

DJTECH.US

UNLOCK ALL PHONES

CHÚNG TÔI CÓ SHOWROOM ĐỂ THỬ ÂM THANH

HONGS INC.
Restaurant Equipment & Supplies

ĐỊA CHỈ MỚI:

8303 SE INSLEY ST. PORTLAND OR, 97266

TEL: 503-284-7800.

HONGSINCDavid@GMAIL.COM

*Hongs Inc là cơ sở thương mại
chuyên cung cấp dụng cụ
và trang thiết bị
cho nhà hàng từ A tới Z*

GIÁ CẢ TỐT NHẤT

ĐẦY ĐỦ MẶT HÀNG NHẤT

GIAO HÀNG NHANH CHÓNG NHẤT

TƯ VẤN MIỄN PHÍ

**VF35
VALUE FRYER**

Trade Ally of

EnergyTrust

of Oregon

Chỉ Một Chữ Tâm

Đây là bài số bảy trăm năm mươi sáu (756) của người viết về chủ đề Thiền Nhân trong khu vườn Một Cõi Thiền Nhân của trang văn nghệ ORTB. Nhiều lần tôi cũng đã thưa rằng: tôi chưa được phúc duyên làm đệ tử chính thức của một vị thiền sư nào cả và tôi cũng chưa thực tập Thiền một cách rốt ráo. Tôi chỉ là một người chịu khó đọc sách báo, sáng tác thơ văn, bỏ công đi sưu tầm, lượm lặt những tài liệu hữu ích có tính cách thiền vị đem về đây chia sẻ với các bạn bè đồng tâm cảm, để chúng ta có được một ít phút giây tĩnh lặng trong ngày sau những lúc mệt mỏi, phiền muộn trong cuộc sống mà thôi. Đây cũng là cơ hội để chúng ta cùng nhau học hỏi, tu tâm dưỡng tánh, sống vui sống khỏe trong giây phút hiện tại này.

Trong quyển “Thiền là gì?” có đoạn nói : « Sở dĩ những thất bại khổ đau trong đời phần lớn là do chúng ta không làm chủ được chính mình, luôn tạo ra với cái tâm điên đảo vọng tưởng, tham đắm và bám víu nhiều quá! Thiền giúp chúng ta lắng tâm, vượt qua mọi chướng ngại để đạt đến trí tuệ toàn diện. Cho nên Thiền không phải là học thuyết để tranh luận, hoặc tín điều bắt buộc con người phải tin theo, mà chỉ cần áp dụng, thực hành để tìm về chân lý Giác Ngộ và Giải thoát »

Nhà Phật có dạy: « Nhất thiết duy Tâm tạo » tất cả mọi sự việc trên đời đều do Tâm tạo ra. Tâm bình thế giới bình, tâm loạn thế giới loạn.

Xin mời quý bạn dành một chút suy tư với Chữ Tâm được trích dẫn dưới đây nhé:

Một phút suy tư: Chữ TÂM

Tâm là một điểm tuy nhỏ nhưng quan trọng, nên người ta mới gọi là tâm điểm. Tâm của con người càng quan trọng hơn vì nó nói lên nhân cách của một con người:

- Tâm lệch lạc thì cuộc sống nghiêng ngả đảo điên.
- Tâm gian dối thì cuộc sống bất an.
- Tâm ghen ghét thì cuộc sống hận thù.
- Tâm đố kỵ thì cuộc sống mất vui.
- Tâm tham lam thì cuộc sống dối trá
- ...

Cho nên, ta không những đem tâm của mình đặt ngay trên ngực để yêu thương, mà còn:

- Đặt trên tay để giúp đỡ người khác.
- Đặt trên mắt để nhìn thấy nỗi khổ của tha nhân.
- Đặt trên trán để mau mắn chạy đến với người cùng khổ.

- Đặt trên miệng để nói lời an ủi với người bất hạnh.
- Đặt trên tai để biết nghe lời than trách, góp ý của người khác.
- Đặt trên vai để biết chịu trách nhiệm và chia sẻ trách nhiệm với anh em chị em.

Thân xác không tim thì thân xác chết, làm người không có tâm thì cuộc sống chỉ có hận thù và là mối nguy hiểm cho mọi người

(Nguồn: sưu tầm trên internet)

Có nhiều bài học nói về chữ Tâm sẽ được người viết từ từ dẫn trình sau để chúng ta cùng học hỏi. Hôm nay, người viết xin mời quý bạn đọc một bài học ngắn ngắn dưới đây:

Tâm bình thường

Tăng hỏi Thiền sư: « Phải nỗ lực tu hành như thế nào mới hợp đạo ? »
- Đói ăn, mệt ngủ.
- Như vậy thì người bình thường nào làm chẳng được.
- Không, không. Người bình thường không giống như thế. Vì khi ăn họ không chăm chú ăn, mãi lo nghĩ trăm điều. Khi ngủ, họ không chịu ngủ, lại tơ tưởng ngàn chuyện. Vì thế khác với người tâm bình thường.

Bình: Thiền tổ Nam Tuyền bảo: « Tâm bình thường là Đạo ». Đi cũng thiền, đứng cũng thiền, nói, nín, động tịnh thấy an nhiên. Cảnh giới tâm bình thường này khác xa phạm phu vọng loạn một trời một vực »

(Nguồn : Thiền là gì ? – Biên soạn : Thích Giác Nguyên)

Tuy nhiên, người viết thích nhất là câu chuyện Thiền đi dóm dưới đây qua hình ảnh cô lái đồ cho có vẻ tình tứ, thơ mộng một tí tí, bạn nhé,

Oregon Thời báo số 1187 Thứ Năm ngày 10 tháng 4 năm 2025

Cô Lái Đồ

Một lần, có một Thiền sinh có việc phải sang sông. Ngồi trên đò, sư tỏ ra ngạc nhiên vì nhan sắc dễ coi của cô gái miền quê. Đến lúc lên đò. Hành khách mỗi người phải trả một quan. Sư cũng định thế, không ngờ cô gái hóm hỉnh bảo:
- Xin Thầy trả cho tôi hai quan.
Sư còn đang ngạc nhiên thì cô gái đã tiếp:
- Một quan cho tiền đi đò và một quan về khoản ngắm người lái đò.

Không tranh cãi lời thôi, sư liền trả cô hai quan tiền, nhưng trong bụng hơi tẩm tức.
Bận về sư cứ dí mũi xuống sàn thuyền không dám nhìn lên. Nào ngờ lần này cô lái bảo:
- Xin Thầy cho em bốn quan.
Không nhịn được nữa , sư cãi:
- Nhưng tôi có nhìn cô đâu nào?
Cô gái cười mím:
- Đồng ý là Thầy không nhìn tôi bằng mắt, nhưng Thầy lại nhìn bằng tâm... Vì thế mà tôi tăng giá gấp đôi lên đó!

(Nguồn: Trích trong Thiền Tâm Vi Tiểu và Vô Niệm Thiền- Cư Sĩ Nhất Tâm)

Khi quý bạn và người viết đọc những bài viết có chút thiền vị với cái tâm vui vẻ, chắc chắn bạn và người viết cũng thấy “đời bỗng thêm vui” và tự mím cười một mình . Người ta thường nói: “Một nụ cười bằng mười liều thuốc bổ” đấy! Khi được uống thuốc bổ thì bạn sẽ khỏe thêm, bạn sẽ thấy yêu đời thêm, bạn sẽ sống vui sống khỏe thêm. Như thế, học Thiền cũng có nhiều lợi ích chứ nhỉ, phải không Bạn?

Mời Bạn thưởng thức bài thơ Chữ Tâm của Thầy Thích Tánh Tuệ dưới đây:

Chữ Tâm

Thích Tánh Tuệ

Từ Tâm, Phúc được vun bồi
Từ Tâm, Đức độ lần hồi tạo nên,
Do Tâm, thiên hạ đảo điên
Bởi Tâm, gây họa giữa nghiêng giữa đời.

Từ Tâm, dung sắc tuyệt vời
Tại Tâm, Người ngộ như loài.. Dạ xoa.
Từ Tâm, Phật ngự lên tòa
Nhờ Tâm, đức hạnh nở hoa Ưu đàm.

Từ Tâm, Tứ Thánh, Lục Phàm (*)
Ngày Tâm, Địa ngục - Niết bàn mở khai.

Từ Tâm, giải thoát hiện bày
Bởi Tâm, người tự xe dây buộc mình.

Từ Tâm, khoáng đạt cái nhìn
Do Tâm hạn lượng, tánh tình nhỏ nhen.
Từ Tâm, trời đất rộng thênh
Bởi Tâm, ngõ hẹp bon chen kiếp, đời.

Từ Tâm, môi nở nụ cười
Do Tâm, < > chín bỏ làm mười < > một khi..
Từ Tâm, mắt tỏ đường đi
Thành Tâm - hi hiển quảng chi nhọc nhằn.

Từ Tâm, xa lạ hóa gần
Vì Tâm, đối diện muôn phần phân ly
Từ Tâm, <không hóa> thị phi
Nhờ Tâm, liễu đạo huyền vi một ngày.

Từ Tâm, tác Tổ, nên Thầy
Nhờ Tâm, ân đức cao dày chẳng quên.
Từ Tâm, chí nguyện vững bền
Do Tâm mà cận kề bên Phật đà.

Tâm là chủ của ngôi nhà
Thân là công cụ để mà khiến sai.
Mấy dòng xin tỏ cùng ai
Ngẫm đời muôn sự không ngoài chữ tâm!

Như Nhiên Thích Tánh Tuệ

Bồ Đề Đạo Tràng 12. 2013

(*) Tứ Thánh = Thanh Văn , Duyên Giác, Bồ tát , Phật
Lục Phàm = Trời, Người, Atula, Nga quỷ, Súc sinh, Địa ngục.

Mời Bạn thưởng thức youtube Chữ Tâm Trong Thư Pháp do người viết sưu tầm và thực hiện Youtube.
Hy vọng Bạn sẽ thấy an nhiên thanh thản khi nhìn nét đẹp tuyệt vời của nghệ thuật thư pháp viết nên chữ Tâm này. Người viết rất yêu nghệ thuật thư pháp vì tôi thường nghĩ, khi viết thư pháp bạn sẽ phải chú tâm vào từng nét bút. Đó cũng là một cách hành Thiền để định Tâm. Bạn có đồng ý chẳng?
Mời Bạn thưởng thức **Youtube Chữ Tâm Trong Thư Pháp. - YouTube**
<https://www.youtube.com/watch?v=jQ-j3L-o7N7w>
Chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé. Người giữ vườn Một Cõi Thiền Nhân **Sương Lam**

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi)

Sẽ cần phải có REAL ID khi đi máy bay vào tháng 5: Những điều bạn cần biết

PORTLAND, Ore. (KOIN) – Bắt đầu từ ngày 7 tháng 5, các cơ quan liên bang như TSA sẽ bị cấm chấp nhận các thẻ do tiểu bang cấp không đáp ứng các yêu cầu về đi lại bằng máy bay. Điều này có nghĩa là bạn sẽ cần REAL ID hoặc một hình thức nhận dạng tương đương để lên chuyến bay nội địa. Việc sở hữu REAL ID là tùy chọn ở tiểu bang Oregon, nhưng vẫn bắt buộc nếu bạn bay trong nước. Theo DMV, chỉ có 36% người Oregon có REAL ID. Kathleen McDonald, giám đốc an ninh liên bang của TSA cho biết tất cả người dân Oregon từ 18 tuổi trở lên sẽ cần giấy phép lái xe hoặc thẻ căn cước do tiểu bang cấp theo tiêu chuẩn REAL ID, passport hoặc một loại giấy tờ tùy thân khác được liên bang công nhận để qua cửa an ninh phi trường. TSA có danh sách đầy đủ các loại giấy tờ tùy thân được chấp nhận. Nếu bạn chưa có REAL ID, điều đó có nghĩa là bạn sẽ cần phải đến DMV để làm. Nhưng với việc đặt lịch hẹn tăng cao và phải xếp hàng dài, Chris Crabb nhân viên của Sở DMV Oregon khuyến cáo du khách không nên chần chừ. Hãy làm ngay REAL ID. “Chúng tôi đang chứng kiến lượng người tham dự kỷ lục tại các văn phòng của Sở DMV, Chris Crabb cho biết. “Chúng tôi đã cung cấp nhiều lịch hẹn hơn — tạo điều kiện cho những lịch hẹn đó”. Sau khi hồ sơ được chấp thuận, Crabb cho biết Sở Giao thông Cơ giới sẽ cấp thẻ tạm thời, nhưng bản sao giấy đó sẽ không được TSA chấp nhận. Có thể mất tới ba tuần để thẻ chính được gửi đến nhà của bạn. REAL ID không giống như passport và không thể sử dụng cho mục đích du lịch quốc tế.

Vé Mega Millions tăng lên 5 đô la, nhưng xổ số hứa hẹn nhiều giải độc đắc khổng lồ hơn

By The Associated Press: Người chơi Mega Millions sẽ có tỷ lệ cá cược tốt hơn một chút và sẽ bắt đầu thấy nhiều giải độc đắc hàng tỷ đô la hơn, nhưng phải trả giá 5 USD một ticket. Giá để chơi Mega Millions tăng gấp đôi cho các đợt rút thăm bắt đầu từ thứ Ba, nhưng các quan chức xổ số đang đặt cược rằng các giải độc đắc tăng cao mà họ mong đợi sẽ thu hút sự chú ý của công chúng và dẫn đến sự gia tăng doanh số bán hàng đi kèm “Mọi người thực sự muốn có giải độc đắc lớn,” Joshua Johnston, giám đốc xổ số tiểu bang Washington, người đứng đầu trò chơi Mega Millions, cho biết. “Chúng tôi hy vọng sẽ thấy doanh số tăng lên trong trò chơi này.” Thay đổi lớn nhất là giá vé tăng từ 2 đô la lên 5 đô la. Các quan chức xổ số dự kiến mức tăng này sẽ làm tăng doanh thu từ trò chơi diễn ra hai lần một tuần, cho phép họ cải thiện tỷ lệ trúng giải

độc đắc từ 1 trên 303 triệu lên 1 trên 290 triệu. Giá vé cao hơn cũng có nghĩa là giải độc đắc có thể bắt đầu ở mức 50 triệu đô la, thay vì 20 triệu đô la trước đây và giải thưởng lớn dự kiến sẽ tăng nhanh hơn. Mỗi lần không có người chiến thắng lớn, giải độc đắc sẽ tăng lên một số tiền lớn hơn. Các quan chức dự kiến nó sẽ thường xuyên vượt qua ngưỡng 1 tỷ đô la thu hút thêm sự chú ý — và doanh số bán hàng lớn hơn.

Thành phố Portland bị kiện đòi 4,7 triệu đô la sau khi từ chối cấp phép dời cây để sau đó cây đổ vào nhà của một gia đình

PORTLAND, Oregon (KGW 8) — Một gia đình đang kiện Thành phố Portland đòi bồi thường 4,7 triệu đô la vì một cái cây đổ vào nhà họ sau khi thành phố từ chối cấp giấy phép di dời cây. Cây thông Douglas đổ vào nhà của Joel và Sarah Bond trong trận bão tuyết tháng 1 năm 2024. Gia đình Bonds và hai đứa con của họ đang sống trong ngôi nhà trên Đường SE Fairvale gần Đại lộ SE 42. Cục Lâm nghiệp Đô thị Portland đã bác bỏ đơn xin dời cây, kết luận rằng “Không quan sát thấy khiếm khuyết nghiêm trọng nào về cấu trúc của cây”, theo các tài liệu của tòa án và việc di dời cây sẽ “ảnh hưởng đáng kể đến đặc điểm của khu phố”. “Họ đã cố gắng bảo vệ ngôi nhà của mình và thành phố đã ngăn cản họ bảo vệ ngôi nhà của mình”, Bonds cho biết. “(Thành phố) không quan tâm đến sự an toàn của mọi người, họ quan tâm đến việc giữ lại tán cây”. Cả thành phố Portland và Kiểm lâm thành phố Portland Jennifer Cairo đều được nêu tên là bị đơn trong vụ kiện. Theo các tài liệu của tòa án, vợ chồng Bonds tuyên bố rằng một chuyên gia chăm sóc cây của thành phố đã dành chưa đầy 10 phút để xem xét cây đang được đề cập và không nhận thấy dấu hiệu thối rữa và bệnh tật. Quyết định từ chối cấp phép lưu ý rằng vợ chồng Bonds có thể kháng cáo quyết định này với mức lệ phí 200 đô la, nhưng họ đã chọn không làm như vậy. “Họ nghĩ rằng, ‘Tại sao tôi lại phải trả 200 đô la cho thành phố để nói với tôi rằng tôi lại sai một lần nữa?’” Tuy nhiên, các tài liệu của tòa án đã tiết lộ thành phố cho rằng nếu cây không khỏe mạnh khi thành phố kiểm tra, thì nó đã đổ vào nhà của gia đình Bonds sớm hơn. “Cây đang được đề cập đã sống sót thêm 23 tháng trước khi sự kiện này xảy ra”, phản hồi viết. “Mặc dù thiệt hại về tài sản chắc chắn là không may, nhưng chúng tôi kết luận rằng Thành phố không phải chịu trách nhiệm pháp lý về thiệt hại đó”. Bonds muốn thành phố nói lòng thẩm quyền rộng lớn của mình đối với cách chăm sóc và bảo tồn cây xanh trong nỗ lực cải thiện an toàn. Nếu thành phố không giải quyết vụ việc, ông hy vọng

vụ việc sẽ được đưa ra xét xử trong 18 tháng tới.

Tòa án Tối cao dừng việc phục hồi chức vụ cho các nhân viên liên bang bị sa thải

Tòa án Tối cao Hoa Kỳ đã chặn lệnh của thẩm phán vào thứ Ba yêu cầu chính quyền của Tổng thống Donald Trump tuyển dụng lại hàng nghìn nhân viên đã bị sa thải, hành động này liên quan đến tranh chấp về nỗ lực cắt giảm lực lượng lao động liên bang và giải thể một số bộ phận của chính phủ của ông. Tòa án đã hoãn lệnh ngày 13 tháng 3 của Thẩm phán Hoa Kỳ William Alsup có trụ sở tại San Francisco yêu cầu sáu cơ quan liên bang phục hồi hàng nghìn nhân viên thử việc mới được tuyển dụng trong khi vụ kiện thách thức tính hợp pháp của các vụ sa thải vẫn tiếp diễn. Trong một lệnh ngăn, không có chữ ký, tòa án cho biết chín tổ chức phi lợi nhuận được cấp lệnh để đáp lại vụ kiện của họ không có tư cách pháp lý để kiện. Tòa án cho biết lệnh của họ không giải quyết các khiếu nại của các nguyên đơn khác. Phán quyết của Alsup áp dụng cho các nhân viên thử việc tại Bộ Quốc phòng Hoa Kỳ, Bộ Cựu chiến binh, Bộ Nông nghiệp, Bộ Năng lượng, Bộ Nội vụ và Bộ Tài chính. Trong một vụ án riêng biệt, một thẩm phán liên bang ở Baltimore cũng đã ra lệnh cho chính quyền phục hồi hàng nghìn nhân viên thử việc đã bị sa thải tại 18 cơ quan liên bang ở 19 tiểu bang chủ yếu do đảng Dân chủ lãnh đạo và Washington, D.C., nơi đã kiện về các vụ sa thải hàng loạt. Trump và cố vấn tỷ phú Elon Musk đã hành động nhanh chóng để thu hẹp bộ máy quan liêu liên bang và tái thiết chính phủ. Chính quyền đã thúc giục Tòa án Tối cao bãi bỏ lệnh của Alsup, cho rằng thẩm phán đã vượt quá thẩm quyền của mình khi chỉ đạo phục hồi 16.000 nhân viên. Chính quyền cũng chỉ trích các lệnh của một số thẩm phán đã cản trở rộng rãi hơn một số chính sách của tổng thống đảng Cộng hòa kể từ khi ông trở lại nhiệm sở vào tháng 1. Thẩm phán đã đổ lỗi cho chính quyền vì đã sa thải hàng loạt nhân viên thử việc một cách không đúng mực và đặt ra nghi ngờ về lý do chính phủ đưa ra rằng việc sa thải là do hiệu suất làm việc kém của nhân viên. Nhân viên thử việc thường có thời gian làm việc ít hơn một năm trong vai trò hiện tại của họ, mặc dù một số là nhân viên liên bang lâu năm đang đảm nhiệm vai trò mới. Alsup, một người được cựu Tổng thống đảng Dân chủ Bill Clinton bổ nhiệm, đã phát biểu tại một phiên điều trần trước đó trong vụ án: “Thật đáng buồn khi chính phủ của chúng ta sa thải một số nhân viên giỏi và nói rằng điều đó dựa trên hiệu suất làm việc khi họ biết rõ rằng đó là lời nói dối.” Tòa Phúc thẩm Khu vực 9 có trụ sở tại San Francisco đã từ chối vào ngày 26 tháng 3 để dừng lệnh của Alsup. Bộ Tư pháp đã viết trong một hồ sơ rằng lệnh của Alsup cho phép các nguyên đơn trong vụ kiện “chiếm đoạt mối quan hệ lao động giữa chính quyền liên bang và lực lượng lao động của chính quyền”, vi phạm sự phân chia quyền lực giữa ngành tư pháp và hành pháp của chính quyền như đã nêu trong Hiến pháp Hoa

Kỳ. Trước đó, thẩm phán đã đặt câu hỏi về việc chính quyền tuân thủ lệnh của mình, chỉ trích quyết định cho nhân viên nghỉ hành chính thay vì cho họ trở lại làm việc. Bộ Tư pháp trả lời rằng việc cho nhân viên nghỉ là bước đầu tiên trong một loạt các bước hướng tới việc phục hồi hoàn toàn cho họ và “việc nghỉ hành chính không được sử dụng để né tránh yêu cầu phục hồi”.

Tổng thống Zelenskiy nói: Ukraine bắt giữ 2 lính Trung Quốc chiến đấu cho Putin

VIET CATHOLIC: Trong diễn từ gửi quốc dân đồng bào tối Thứ Ba, 08 Tháng Tư, Tổng thống Ukraine Volodymyr Zelenskiy cho biết lực lượng Kyiv đã bắt sống hai công dân Trung Quốc đang chiến đấu cùng quân đội Nga.

Ông nhấn mạnh rằng “Chúng tôi có thông tin rằng có nhiều hơn hai công dân Trung Quốc như vậy trong các đơn vị của kẻ xâm lược”.

Về mặt chính thức, Trung Quốc tuyên bố không thiên vị về cuộc xâm lược toàn diện của Nga vào Ukraine, kêu gọi “giải quyết xung đột bằng biện pháp hòa bình và ngoại giao”. Nhưng vào tháng 2 năm 2022, vài tuần trước khi quân đội Điện Cẩm Linh phát động cuộc tấn công toàn diện, Mạc Tư Khoa và Bắc Kinh đã công bố “thỏa thuận hợp tác không giới hạn”.

Theo Tổng thống Zelenskiy, hai người lính này đã bị bắt ở khu vực Donetsk, miền đông Ukraine và sở hữu “các tài liệu... thẻ ngân hàng, dữ liệu cá nhân”.

“Sự tham gia của Trung Quốc trực tiếp hoặc gián tiếp trong cuộc chiến này ở Âu Châu là một tín hiệu rõ ràng rằng Putin sẽ làm bất cứ điều gì ngoại trừ việc chấm dứt chiến tranh. Ông ta đang tìm cách để tiếp tục chiến đấu,” tổng thống Ukraine cảnh báo. “Điều này chắc chắn cần một phản ứng. Phản ứng của Hoa Kỳ, Âu Châu và tất cả mọi người trên thế giới muốn có hòa bình.”

Phát ngôn nhân Lực Lượng Đặc Biệt Ukraine, Đại Tá Georgi Gleba, cho biết biệt kích Ukraine đã bắt ngờ đột kích làng Tarasivka và Bilohorivka ở Donetsk sau khi tù binh Nga khai báo rằng có lính Trung Quốc tham gia với họ. Tù binh Nga khẳng định là lính Trung Quốc, không phải là lính Bắc Hàn đang chiến đấu trên lãnh thổ Ukraine. Cho đến nay, lính Bắc Hàn chỉ chiến đấu cho Nga trên lãnh thổ Nga ở tỉnh Kursk. Sau hai cuộc giao tranh ngắn ngủi 2 lính Trung Quốc bị bắt sống, 4 lính Trung Quốc khác tử trận cùng hàng chục lính Nga.

Phát ngôn nhân Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ Tammy Bruce cho biết trong cuộc họp báo thường kỳ tại Bộ Ngoại Giao rằng Hoa Kỳ thấy “đáng lo ngại” khi có công dân Trung Quốc chiến đấu cùng binh lính Nga trong cuộc chiến chống lại Ukraine. “Thật đáng lo ngại khi những người lính Trung Quốc bị bắt giữ,” Bruce nói với các phóng viên. “Chúng tôi biết về những báo cáo cho rằng Ukraine đã bắt giữ hai công dân Trung Quốc đang chiến đấu thay mặt cho Nga tại Ukraine.”

TỬ VI HÀNG TUẦN

ẤT TỴ 2025

*TUỔI TÝ

Đừng buồn phiền, thất vọng vì chuyện tình cảm hơi bị rối vì hiểu lầm. Mọi sự việc sẽ được êm đẹp cả mà. Có dịp đi xa trong thời gian này vẫn tốt đẹp.Mọi sự tường như gặp trở ngại rất nhiều, nhưng rồi nhờ có quý nhân giúp đỡ, lại trôi chảy thuận lợi. Tài chánh tốt đẹp, tuy phải chi phí khá nhiều. Gia đạo hạnh phúc. Có tin vui của cô nhân từ xa tới. Đã bớt được những rắc rối, căng thẳng trong cuộc sống cũng như trong nghề nghiệp. Tài lộc trung bình. Con cái sum họp vui vẻ. Sức khỏe tương đối tốt đẹp. Có nhiều tin vui của con cái cũng như có quà tặng của các con. Việc làm ăn có phần hơi khựng lại đôi chút. Gia đạo bình an.

* TUỔI SỬU

Công việc vẫn tiến triển theo chiều hướng thuận lợi. Lưu tâm có tiểu nhân ganh ghét, nói xấu. Chuyện tình cảm chưa có gì là dứt khoát, đôi khi làm phiền lòng. Việc làm ăn tuy hơi trục trặc chút ít, nhưng lại được hanh thông, may mắn ngay nên tài lộc vẫn được như ý. Gia đạo có nhiều tin vui của con cái và thân tộc. Có vài chuyện không vui giữa anh em, thân tộc gây buồn bực trong lòng. Việc làm cũng có vài trục trặc. Tài chánh tuy nhiên vẫn bình thường như cũ. Có bạn bè ở xa đến thăm.Không nên cố chấp thái quá gây lộn xộn trong gia đạo. Phải thông cảm với tuổi trẻ và hòa mình với chúng mới có thể mang lại sự yên ấm trong gia đình. Tài lộc tương đối dễ chịu.

* TUỔI DẦN

Có một vài thay đổi nhỏ nơi làm việc, nhưng theo chiều hướng thuận lợi. Tài chánh rất thoải mái, không có gì phải ưu tư. Tình cảm cá nhân vui vẻ. Có những tin tức tràn đầy hy vọng cho nghề nghiệp, nhưng đây chưa được chắc chắn, phải chờ một thời gian nữa. Về tiền bạc chưa có gì khởi sắc, nếu không nói là bị eo hẹp. Còn nhiều việc phải trải qua, nhưng trắc trở mới đưa đến thành công. Tài lộc vẫn chưa thấy có gì đặc biệt. Chi phí vẫn quá nhiều. Cần thận kéo dễ bị miệng tiếng, thị phi. Nhức đầu vì chuyện rắc rối nơi làm việc. Tài chánh cũng là một trong vấn đề phiền nhiễu. Chuyện gia đình xảy ra chỉ là chuyện nhỏ, đừng làm ồn ào cho lớn chuyện.

* TUỔI MÃO

Ráng bình tĩnh, đừng để chuyện phiền nhiễu đeo đẳng mãi, ảnh hưởng xấu đến chuyện học hành, nghề nghiệp. Mọi chuyện sẽ êm đẹp, đầu vào đó. May mắn nhỏ về tiền bạc. Tiền bạc vào tay nợ lại ra tay kia vì phải xài những chuyện chẳng đáng dừng. Đừng phiêu lưu tình cảm chỉ rước lấy sự phiền hà, tai tiếng mà thôi. Cần thận về nhà cửa cũng như tiền bạc, kẻ kẻ gian rình rập, trộm cướp. Cũng đừng nghe lời đường mật cho vay mượn, đây sẽ là món nợ khó đòi. Gia đình bình yên. Có vài tin vui về công việc làm ăn. Tài lộc chưa có gì khởi sắc lắm. Con cái mang nhiều hy vọng về học hành cũng như về công danh sự nghiệp.

* TUỔI THÌN

Nên chăm chỉ làm việc, đừng để chuyện tình cảm chi phối. Cũng cần thận về lời ăn tiếng nói, dễ bị hiểu lầm, khẩu thiệt. Có tin vui về tiền bạc. Gặp những chuyện hung dữ, tường nguy hiểm tới sự an toàn của bản thân. Nhưng mọi sự việc đều được ân sủng của đấng Thiêng liêng che chở mà qua khỏi, biến nguy thành an vui. Tuy có quý nhân giúp đỡ trong công việc, nhưng cũng đừng vì thế mà quên đề cao cảnh giác, dễ đưa đến chỗ suy sụp, thất bại. Cũng cần thận khi lái xe. Có sự khắc khẩu, xích mích giữa bạn bè hoặc trong gia đình vì những chuyện không đâu. Nên ôn tồn, mềm dịu giải thích để tránh sự hiểu lầm. may mắn về tiền bạc.

* TUỔI TỴ

Trong gia đình, có hy vọng của thân nhân. Về tình cảm cá nhân còn nhiều lần坎. Đừng ôm ấp mỗi ưu tư đó mà nên bắt tay vào công việc sẽ không còn buồn phiền nữa. Hao tổn về tiền tài cho những người thân trong gia đình. Tuy vậy, tài lộc vẫn được đặc ý. Công việc làm ăn tiến triển tốt đẹp. Gia đạo an vui. Lưu tâm nhiều về sự an vui của con cái, đặc biệt về xe cộ. Tiền bạc vẫn đều đặn, nhưng vì phải chi phí nhiều nên cũng không khỏi âu lo. Còn gặp nhiều điều chưa vừa ý để giải quyết chuyện tiền bạc còn tồn đọng bên ngoài. Tuy nhiên, cuối tuần sẽ có vài cơ hội may mắn đó.

* TUỔI NGỌ

Vẫn còn gặp nhiều chuyện lộn xộn vì những người trong thân tộc mang đến. Công việc hiện tại vững chắc. Tài chánh tương đối dễ chịu. Tình cảm cá nhân thoải mái. Cần thận thật nhiều về những giấy tờ liên quan đến chính quyền, đến pháp luật. Chuyện làm ăn nên tự lập, đừng dính dáng tới chuyện hùn hạp, chỉ rước lấy thất bại mà thôi.: Đây là thời điểm rất tốt để thực hiện được những dự định ấp ủ từ lâu. Nhưng cũng nên xem xét thật kỹ càng trước khi quyết định. Tài chánh thoải mái, ít phải lo lắng. Sức khỏe hơi bị suy kém, cần phải tự săn sóc để vượt qua. Về việc làm, vẫn được trôi chảy, tuy cũng gặp những trở ngại, căng thẳng. Tài lộc ổn định. Gia đình bình yên.

* TUỔI MÙI

Mọi tính toán chưa thể tiến hành được lúc này, vì còn nhiều khó khăn, trở ngại. Chuyện tình cảm cá nhân, chớ nên tự ái thái quá sẽ gây lăm sóng gió. Tồn tiền về xe cộ. Công việc làm ăn đã có nhiều thuận lợi, tiến triển hết sức khả quan. Tài chánh như ý. Chưa nên tính chuyện thay đổi công việc lúc này. Cần thận về xe cộ. Mọi sự việc có vẻ đình trệ khiến phải lo âu nhiều. May thay, quý nhân bất ngờ xuất hiện trợ giúp giải tỏa được những khó khăn. Có tin vui của thân nhân. Đừng cố chấp quá chỉ gây thêm sự bất hòa, căng thẳng trong gia đạo mà thôi. Chuyện làm ăn đang ở thời kỳ may mắn, tiến triển khả quan. Tài lộc tương đối thoải mái.

* TUỔI THÂN

Có nhiều sự rắc rối về chuyện tình cảm cá nhân, nên tinh thần không ổn định. Hãy bình tĩnh cùng chịu khó nghe những ý kiến của những người thân lớn tuổi trong nhà, sẽ có giải pháp hay. Bớt được những khó khăn, vất vả về công việc cũng như tiền bạc của thời gian vừa qua. Nhưng cũng chỉ là giai đoạn tạm bợ, cần cố gắng hơn nữa để được ổn định hơn. Không nên xen vào chuyện của người khác mà gây thêm sự ghét bỏ, hận thù. Trong gia đạo cũng cần khéo léo để đỡ gây sự xung khắc. Tài lộc thoải mái. Việc làm mới đầu có những khó khăn, trở ngại, nhưng lại gặp may mắn bất ngờ giải quyết được những trì trệ này. Gia đạo có nhiều hy vọng do con cái mang về.

* TUỔI DẬU

Có quý nhân ngầm giúp đỡ trong công việc làm ăn. Tài lộc tuy chưa được như ý, nhưng cũng đã đủ để giải quyết những chi phí trong cuộc sống. Tình cảm cá nhân thật vui vẻ. Nhiều tin vui dồn dập đưa đến, gia đình đầy hy vọng. Tuy nhiên, cần thận về lời nói khi giao thiệp với mọi người, kéo dễ bị hiểu lầm. Tài chánh bình hòa. Việc làm ăn vẫn tiến triển đều, tuy phải dồn nhiều nỗ lực. Tài chánh thoải mái, không phải lo nghĩ. Có tin vui của thân nhân từ xa. Sức khỏe đã ổn định. Lái xe phải thật cẩn thận. Những dự tính có thể mang ra thực hiện vì đây là thời điểm tốt. Có sự thay đổi hoặc đi xa đều được thuận lợi. Có tin vui của con cái. Gia đạo bình an.

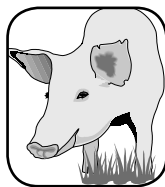
* TUỔI TUẤT

Phải thật bình tĩnh, đừng rối trí vì những chuyện xảy ra bất ngờ, sẽ có may mắn do quý nhân trợ giúp gỡ được khó khăn này. Tình cảm cá nhân có nhiều niềm vui. Chuyện khó khăn kéo dài từ năm trước, nay đã có cơ hội giải quyết thật êm đẹp, khiến tinh thần thật nhẹ nhàng. Công việc cũng có những dấu hiệu đáng khích lệ. Tài chánh bình hòa. Diễn tiến tốt đẹp cho công việc hiện tại. Có quý nhân trợ thủ đắc lực mang lại nhiều may mắn. Tài chánh tuy ổn định, nhưng vẫn chưa được như ý. Cần thận về xe cộ. Phải di chuyển nhiều tương đối vất vả, nhưng kết quả đạt được thật khả quan. Nhớ kiểm soát thật kỹ về giấy tờ liên quan đến chính quyền, pháp lý. Sức khỏe ổn định.

* TUỔI HỢI

Chớ nên ham tiền thái quá mà lơ là chuyện học hành. Chuyện tình cảm tuy vui vẻ, nhưng cũng nên đề phòng những sự không hay. Có chuyện buồn nhỏ trong gia đạo. Rắc rối nhiều, phiền hà nhiều vì những sự việc không do mình gây ra. Tinh thần vì đó không được vui lắm. Công việc, tài chánh cũng có phần phải lo lắng vì có đôi chút trở ngại. Đã dần xếp êm đẹp những chuyện bất hòa trong gia đình, dòng họ. Tuy nhiên, cũng nên lưu tâm thật nhiều đến sự giao du của con cái. Tài lộc bình thường. Công việc vẫn diễn tiến một cách tốt đẹp. Tuy nhiên, về tài chánh phải lo lắng vì những chi phí lớn sắp xảy ra. Sẽ có sự trợ giúp của quý nhân để qua được cơn khó về tiền bạc này.(7/4 - 14/4)

CLASSIFIEDS

CẦN NGƯỜI

Văn phòng Bác Sĩ cần tuyển thư ký làm việc full time. Lương
tuỳ theo kinh nghiệm. Full benefits. Vui lòng gửi resume đến:
oregonnewspaper@gmail.com
hoặc liên lạc: **503-888-0308**

FOR SALE CẦN SANG LẠI

1 14' food trailer, rất đẹp và sạch sẽ, bán đồ ăn Á Đông độc
quyền tại Portland International Raceway 12 năm. Hoạt động
từ Tháng 4 đến Tháng 10 mỗi năm. Gross sale rất cao, đầy
đủ giấy tờ để kiểm chứng. Ngoài nhiều events nhỏ rất đông
người, những cuộc đua xe lớn như: Rose Cup, Indy Car,
NASCAR, Vintage Race, MotorCross....đều diễn ra tại đây.
Xin xem PIR Major Events trên trang Website.

CẦN SANG LẠI

2 gian hàng bán đồ ăn, nằm ngay trong Main food Court của
Clark County Fair, Ridgefield, Washington.
Sau 50 năm bán tại đây, chủ nhân nhất định sang lại cho
những ai muốn kiếm tiền nhiều tại Clark Co. Fair này. Mọi
năm đều mở cửa 10 ngày, vào đầu tuần của tháng 8.
Đây là 1 turn key business, vì những thiết bị nhà bếp kể cả
nước nóng, propane gas đều có sẵn. Gross sale rất cao, đầy đủ
giấy tờ để kiểm chứng.

1 Gian hàng lớn khoảng 15' x 40', chuyên bán đồ ăn Á Đông.
1 Gian hàng nhỏ hơn khoảng 15' x 15', đây là gian hàng duy
nhất bán đồ ăn ngọt tại đây.

*Mọi chi tiết vui lòng liên lạc Bà Mai tại số 971-506-6414,
xin để tin nhắn nếu không kịp bắt máy.*
(#1180)

TOWNHOUSE CHO THUÊ

1155.....
13733 SE Stark St. Portland, OR97233. Khu an ninh, lịch sự, gần trường học, Chợ VN,
hiện đã có 12 gia đình Việt Nam. 2 phòng ngủ. 1 phòng tắm. Unit hoàn toàn mới. Sơn
mới, hardwood floor. Gần trường học, gần chợ. Chủ bao Nước, Rác. Ưu tiên cho người
lớn tuổi. Nhận Housing section 8. Giá:\$1,300/tháng.
Xin liên lạc: Bà **HÀ (503) 515-2990**

SANG NHƯỢNG ĐẤT AN TÁNG

1183-1187
Vì gia đình thay đổi thể thức an táng, nên có dư 2 lô đất muốn sang
nhượng lại tại Nghĩa trang SUNNYSIDE FUNERAL GARDEN-11667
SE Stevens Rd. Happy Valley. OR 97086. (Cạnh Nhà Thờ La Vang mới)
Xin L/L: HÙNG 503-915-5722

Sang tiệm Nails

1176-1180
Khu vực Vancouver WA 1800 sqf, khu đông
dân cư, lượng khách ổn định!
****CHI PHÍ THẤP**** | Thuê chỉ \$2600/tháng
(đã bao gồm nước + rác), không phát sinh ăn!
8 bàn 8 ghế. **Giá 90k phone 360-213-1066**

Sang tiệm tóc và Nail

11807-1190
Cần sang tiệm Tóc và Nail ở Vancouver
vùng Hazel Dell. Tiệm nằm trong khu
thương mại rộng rãi, parking thoải
mái. Xin liên lạc
360 573 3382 hoặc để lại lời nhắn.

TIN VUI-TIN VUI-TIN VUI...

1181-1185
TIN VUI CHO KHÁCH ĐẾN VỚI TIỆM TÓC " LAM BEAUTY SALON" TRONG
KHU CHỢ FUBONN. ĐỀ TRI AN TẤT CẢ, KHÁCH SẼ ĐƯỢC BẮT THẨM
TÊN TRÚNG THUỞNG TỪ \$200 USD ĐẾN \$100,000 USD HAY IPHONE, IPAD,
COMPUTER HOẶC XE ĐIỆN TESLA...TÙY Ý LỰA CHỌN. XIN KÍNH MỜI TẤT
CẢ" L/L: (971)386-8928

Nhà Chăm Sóc, An Dưỡng - Spring Season Adult Care Home

4125 SE 134th Ave., Portland OR 97236 . **(503) 388-8144 / (503) 453-0360**
Chúng tôi chăm sóc:

* **Người giảm ý thức - còn khả năng vận động**

* **Người có bệnh - giảm khả năng vận động**

Chúng tôi cung cấp phòng ngủ, phục vụ món ăn
Việt Nam, giúp di chuyển đi lại, làm hẹn Bác Sĩ,
uống thuốc theo toa, môi trường nói tiếng Việt
thân thiện như gia đình.

Nhận chương trình medicaid & cá nhân chi trả (1185-1189)

PHÒNG CHO THUÊ

1185-1189
Nhà ở se 136 Foster cách đường 82nd
7 phút, Bao điện, nước, rác, Internet,
giặt sấy, khu yên tĩnh, cho nấu ăn Giá
\$600 / tháng L/L **503-593-4499**

Cần thuê Phòng.

1187-1191
Phụ nữ 60 tuổi đang kiếm phòng
share. Giá khoảng \$550/tháng. SE
hoặc NE Portland. Nếu có phòng xin
Liên lạc **Quy 503-442-6921**

GOOD LOCATION ĐỂ MỞ TIỆM.

1186-1190
Comercial 6812 NE Broadway St. Portland OR 97217. Rent \$700/month.
Good location để mở tiệm cắt Tóc hay tiệm Pizza, Hamburger vì xung
quanh là Apartment chưa có tiệm nào mở.
Xin L/L: 503-734-0711 hay 971-570-1040 Please leave message.

LION LE

Email: lion.le@diyimmi.com
Website: www.diyimmi.com

HƠN 10 NĂM KINH NGHIỆM

DỊCH VỤ DI TRÚ & LÃNH SỰ

D.I.Y IMMIGRATION

PHONE: (877) 567-8898

7902 NE St Johns Rd, #105C, Vancouver, WA 98665

CẦU NỐI AN TÂM CHO MỌI HÀNH TRÌNH BẢO LÃNH

DI TRÚ ĐỊNH CƯ

- Bảo lãnh thân nhân
- Chuyển đổi tình trạng di trú
- Bảo trợ tài chính
- Nộp hồ sơ thi Quốc tịch
- Thẻ tái nhập cảnh Re-entry permit

THẺ XANH

- Chuyển đổi thẻ Xanh
- Gia hạn thẻ Xanh
- Các dịch vụ khác với Sở Di Trú USCIS

DỊCH VỤ LÃNH SỰ

- Tất cả dịch vụ về Hộ chiếu Việt Nam
- Bộ Công Hàm Độc Thân
- Công chứng & Hợp pháp hoá hồ sơ Ủy quyền
- Lý lịch Tư Pháp tại Việt Nam
- Visa nhập cảnh Việt Nam
- Nhập Quốc tịch Việt Nam cho con sinh tại Hoa Kỳ

DỊCH VỤ ĐẶC BIỆT

- Xin visa nhập cảnh khẩn cấp tại sân bay
- Đưa đón nhanh tại sân bay Tân Sơn Nhất

XIN GỌI
(877) 567-8898

MIỄN PHÍ TƯ VẤN

GIAO NHẬN HỒ SƠ TRÊN TẤT CẢ 50 TIỂU BANG
CHUYỂN BẢO ĐẢM HỒ SƠ VỀ VIỆT NAM

NGÔI CHỢ ĐƯỢC TÍN NHIỆM TRONG SUỐT THỜI GIAN QUA

**HÔNG PHÁT
FOOD CENTER**

101 SE 82nd Avenue
Portland, OR 97216

**New Business Hours:
9:00am-8:00pm Everyday**

503-253-4411

**HÔNG PHÁT
SUPERCENTER**

**HÔNG PHÁT
SUPER MARKET**

9818 NE Prescott St.
Portland, OR 97220

**New Business Hours:
9:00am-8:00pm Everyday**

503-254-8280

HÔNG PHÁT TIGARD

11655 SW PACIFIC Hway. Tigard, OR 97223 (503) 352-5531

Business Hour: 9:00AM-8:00PM

HÔNG PHÁT SUPERCENTER

4200 SE 82nd Avenue. Portland, OR 97266 (503) 217-6868

Business Hour: 9:00AM-9:00PM

Our Missions:

Your 100% Satisfaction

Stop by to see why we're #1

**THANK YOU FOR SHOPPING AT
HÔNG PHÁT**

**Chợ có nhận
FOOD STAMP/EBT
VISA /MASTER &
DISCOVER**